TESTRUP HØJSKOLE
2018

TESTRUP HØJSKOLE
2018

Indhold

Artikler

3 **Forord** / Simon Axø
4 **Årets gang** / Simon Axø
17 **Elevfortælling: Andreas kidnapning** / Samanda Vestersager
18 **Fra præstations- til processkultur** / Gitte Krogsbæk Schriver og Morten Grimstrup
24 **Skolekredsens beretning** / Margrethe Bogner
26 **Grundlovsarrangement** / Lars Koue Mogensen
34 **Skolebestyrelsens beretning** / Nanna Rørdam Knudsen
36 **Elevfortælling: Det øltologiske argument på Testrup** / Uffe Dalgas og Johannes Madsen
37 **Testrup i tal** / XXX
40 **Hvad er dansk?** / Olivia Zangger og Maria Lykke
42 **Elevfortælling: Fællesskab** / Ida Koefoed Nielsen
44 **Norden mødte Mellemøsten** / Christian Dorph
47 **Blod** / Rasha Omran
48 **To nye stjerner i haven** / Anna Riisgaard Nielsen
53 **Elevfortælling: Umage** / Andrea Bonderup
54 **Jubilarerne anbefaler** / Frank Beck Lassen, Thorbjørn Krogshede, Elin Vestergaard og Lars Koue Mogensen
59 **Elevfortælling: Pendulfart** / Sofie Hoppe Søe
60 **Lyset over Auguku** / Celeste Borchorst Faurschou
67 **En kærlig kæmpeorganisme** / Andreas Sikjær
70 **Elevfortælling: Ro** / Isabell Larsen-Thomsen
76 **Elevfortælling: Gylle** / Asta Staib Nielsen
77 **En vigtig debat** / Ida Madsen
80 **Historien om et billede** / Jørgen Carlsen
86 **Jeg lægger ikke så meget i titlen – men jeg lægger meget i opgaven** / Simon Axø
90 **Grundtvig som den sande politiske leder af Danmark** / Maya Grossmann

99 **Kurser**

Referencer

100 **Årets gang i stikord**
102 **Bestyrelser**
104 **Forårsholdet 2018**
105 **Efterårsholdet 2018**
108 **Medarbejdere**

Forord

af Simon Axø

Kære læser

Testrup Højskole var i 2018 stærkt præget af, at nye spændende skibe blev sat i søen. På det åndelige område blev rammerne udvidet med en ny stor litteraturfestival, et grundlovsarrangement med over 600 besøgende samt fælles højskolesang på Dokk1 i Aarhus. Tilsvarende er udvidelsen af de fysiske rammer gået i gang med opførelsen af to topmoderne arkitekttegnede elevboliger, og omdannelsen af det store Vesterhus er kommet et skridt nærmere med en generøs donation fra Sallingfondene. Alt dette fylder os med begejstring og bekræfter Testrup Højskoles betydning i højskole- og kulturdanmark.

Derudover kan du læse om proceskultur som modtræk til præstationskultur, om Grundtvigs indflydelse på dansk kunst samt elevfortællinger fra de to lange kurser i 2018, for blot at nævne et par eksempler. Artiklerne er undfanget i miljøet omkring Testrup Højskole, men deres perspektiver og udsyn gør dem vedkommende for enhver læser med interesse for højskole, oplysning og ungdomskultur anno 2018.

En stor tak skal lyde til redaktionen for at bearbejde, layoute, visualisere og i det hele taget gøre det årsskrift, du nu sidder med i hånden, indbydende og udtryksfuldt.

God læselyst

Simon Axø
Forstander på Testrup Højskole og cand.mag. i idéhistorie og samfundsfag

Tiden den er gået med raske vingeslag

Simon Axø
Forstander på Testrup Højskole og cand.mag. i idéhistorie og samfundsfag

af Simon Axø

Farvel til højskolekæmperne Kim Larsen og Benny Andersen

Tiden den er gået med raske vingeslag. Sådan indleder nu afdøde Kim Larsen sangen "Dagen før" fra den plade, der i folkemunde er blevet kaldt personnummerpladen, fra 1979. Det var typisk for Kim Larsens teknokratikritik at udstille eksempelvis statens semifortrolige nummerering af borgerne ved at anføre sit eget cpr-nummer på en plade solgt i mange tusindvis. Mennesker er ikke blot numre, og samtalen mellem borgere og offentligt ansatte skal ikke bortdigitalisere det fysiske møde mellem mennesker. Denne larsenske kritik er absolut ikke blevet mindre relevant i dag, hvor cpr-numre er blevet suppleret med nøglekort, digitale posthuse, net-konsultationer med lægen, og hvor det bliver stadigt mere kompliceret at møde et rigtigt menneske i den lokale forvaltning eller bank.

På personnummerpladen var der også en indspilning af Nordahl Griegs "Kringsatt av fiender" under navnet 682a, som henviser til sangens datidige placering i Højskolesangbogen. På albummet *Yummi Yummi* fra 1988 lavede han en fortolkning af Ole Wivels "Der truer os i tiden". Selv i 70´ernes antiborgerlige christianshavnske baggårdsmiljø fandt B.S. Ingemanns "Dejlig er jorden" vej til Gasolins studier i en tung, rocket og rørende version. Højskolen og Højskolesangbogen fulgte Kim Larsen i hele hans karriere. Han bekendte sig offentligt som grundtvigianer og har været en af de absolut vigtigste danske kunstnere, der både har skrevet fremragende sange selv og fornyet den danske sangskat fra PH til Frank Jæger.

På en beværtning i Aarhus talte jeg for nogle år siden med Kim Larsen om hans højskoletid på Askov Højskole i 1964-65. Han lyste helt op; emnet var nu for en gangs skyld ikke hans egen musik. Larsen fortalte opstemt, at han havde Niels Højlund som lærer, og under stuebordet i privaten lå Højlunds hund. Når Kim og de andre højskoleelever var på besøg til kulturdiskussioner gik bølgerne ofte højt, men når hunden begyndte at knurre, vidste man, at det var tid til besindelse. Den begejstring, hvormed Kim Larsen fortalte om sin højskoletid, understregede for mig, at her var der tale om en tid i hans liv, der fik livslang betydning for ham. Til gavn for ham selv og alle os, der har lyttet til hans musik.

Kim Larsen var særdeles belæst og bredt orienteret – han var, kort sagt, dannet. Samtidig dannede han befolkningen igennem sit musikalske værk, selvom han aldrig ville vedkende sig denne rolle, endsige at han var kunstner. Ludvig Holsteins "Det er i dag et vejr" havde nok ikke fået den fornyede brede folkelige appel, hvis ikke det var for Larsens nørrebroske version i midten af 1980´erne. Kim Larsens musik og rappe samfundsreplikker har ikke bare præget dansk kultur og selvforståelse. Han har også været den nutidige danske kulturpersonlighed, der med størst breddevirkning har formidlet højskolesangen og den grundtvigske livsbegejstring i øjenhøjde med folket. Hans død efterlader et stort tomrum, men musikken lever videre og helt sikkert også ind i den 19. udgave af Højskolesangbogen, der udkommer i 2020.

En gang går solen sin runde uden mig

2018 var også året, hvor vi måtte sige farvel til digteren og komponisten Benny Andersen. I den livsbekræftende forårssang fra "Oven visse vande" fra 1981 (nummer 285 i Højskolesangbogen) hedder det til sidst: "*Og en gang går solen sin runde uden mig, men når forårssolen skinner, lever jeg.*" Nu går solen sin runde uden Benny Andersen, men hans tekster og melodier lever videre, fordi de, ligesom Kim Larsens sange, er langtidsholdbare. De rammer ganske enkelt nogle grundtræk ved vores

eksistens og rækker ud over de omstændigheder, de er blevet til i. Klangbunden i Benny Andersens poesi er mere mørk end hos Kim Larsen; tænk blot på sangen "Mit liv er blot en flaske værd" eller "Svantes sorte vise", hvor fortælleren lider af selvhad og ønsker at kunne være lidt selvglad. Men selv dybest nede i Svantes halvdeprimerende univers kan det troskyldige og naive livshåb ikke holdes tilbage. Livet er ikke det værste man har, og selvom Nina har en anden kær, så har hun lært ham kærlighed og er ham derfor evigt nær.

Benny Andersen har ofte besøgt Testrup Højskole, og vi synger tit hans sange. Eller måske skulle vi sige Benny Andersens og Poul Dissings sange, for havde det ikke været for Poul Dissings helt særligt vibrerende fortolkning af Andersens tekster, så havde vi nok ikke kendt dem i det omfang, vi gør i dag. Der er McCartney og Lennon, Weyse og Ingemann, og så er der Dissing og Andersen. Særligt i en tid, hvor udløbsdatoen på ny populærmusik næsten indhenter udgivelsesdatoen, er det opbyggeligt at synge langtidsholdbare popsange med et tekstunivers og en eksistenshorisont, der stikker dybere end et hjerte, der rimer på smerte. Vi på Testrup Højskole håber, der er sol over Gudhjem og græs så højt som fuglefløjt, hvor Larsen og Andersen er nu, og vi glæder os over fortsat at synge deres sange i Højskolesangbogen.

5 millioner kroner fra Sallingfondene til ny akademibygning i Vesterhus

Testrup Højskole modtog i slutningen af oktober måned en donation på 5 millioner kroner fra Sallingfondene. Det er en kæmpe håndsrækning i bestræbelsen mod at realisere akademibygningen, der skal løfte kunstlinjen og teaterlinjens faciliteter og give plads til refugielejligheder. Vi er dybt taknemmelige og fulde af gåpåmod i forhold til det videre arbejde med at skaffe midlerne til at realisere denne drøm. Ud over et stort facilitetsløft vil det

"Vi håber, der er sol over Gudhjem og græs så højt som fugle-fløjt, hvor Larsen og Andersen er nu"

også betyde, at Testrup Højskole kan åbne sig endnu mere mod offentligheden og invitere til teaterforestillinger, ferniseringer, *artist talks* og give bedre forhold til de kunstnere, der for en tid bor på skolen og er fuldt integrerede i højskolelivet.

600 deltagere til grundlovsarrangement
I 2018 udvidede vi vores samarbejde med Clement Kjersgaard og Ræson og inviterede til grundlovsarrangement i Testrup Højskoles have. Det var en kæmpe succes med mere end 600 deltagere på en fremragende solskinsdag. Blandt talerne var kulturminister Mette Bock, Aarhusborgmester Jacob Bundsgaard, partistifter- og leder fra Alternativet Uffe Elbæk og naturligvis Clement selv. Ud over Grundlovstalerne og Clements foredrag var der paneldebat på gårdspladsen, og køkkenet havde bagt kage og lavet en udsøgt aftenbuffet til alle 600 gæster. Eleverne på F18 hjalp til med klargøring og servering, og da sommersolen gik ned bag træerne, og dagen var forbi, var vi alle enige om at gøre Grundlovsdag på Testrup Højskole til en tradition. I skrivende stund er vi derfor i fuld gang med forberedelserne til grundlovsarrangementet 2019.

NorthLit
Godt en måned efter grundlovsarrangementet slog vi dørene op for endnu en ny, stor begivenhed, litteraturfestivalen *NorthLit*. *NorthLit* er en international litteraturfestival, der er blevet til i samarbejde med blandt andre ARoS Aarhus Kunstmuseum og Godsbanen. Årets overskrift var mødet med den mellemøstlige litteratur, og vi fløj internationalt anerkendte mellemøstlige og nordiske forfattere til højskolen, hvor de optrådte og indlogeredes festivalen igennem. Vi hører tit om Mellemøsten, men ikke så ofte fra de almindelige stemmer, som skønlitterære forfattere kan skrive frem og præsentere mere mangfoldigt og facetteret, end vi kender det fra medierne. Festivalen blev åbnet af Suzanne Brøgger på kunstmuseet ARoS, og herefter fulgte fire intensive dage med oplæsninger, interviews, præsentation af nye oversættelser og sidst men ikke mindst de inspirerende møder mellem oplægsholdere og kursister, som kendetegner et godt højskolearrangement. Idéen til NorthLit-festivalen er groet i egen have med skrivelærer Christian Dorph som hovedarkitekt, ligesom det også er Christian, der har været med til at finde samarbejdspartnere og rejse fondsmidler. Det store arbejde blev imidlertid afløst af en enorm glæde og kollektiv forløsning ved at se, hvordan Testrup Højskole evner at forny rammerne for en international litteraturdebat i dansk højskoleregi.

Debat på LYNfabrikken og babyhøjskolesang på Dokk1
Ved siden af NorthLit-festivalen og grundlovsarrangementet har Testrup Højskole i 2018 taget initiativ til yderligere to begivenheder, der har udvidet skolens samspil med det aarhusianske børne- og kulturliv. I september løb den første udgave af *Opsang* af stablen på kultur- og mødestedet LYNfabrikken i Aarhus centrum. Konceptet er blevet til i samarbejde med Livemagasinet, og intentionen er, at Testrup Højskoles tradition for at forene højskolesang, debat og diskussion flyttes ind til midtbyen. Arrangementet tiltrak både studerende, midaldrende og pensionister under overskriften "En usund sjæl i et sundt legeme – om selvoptimeringens amokløb" og havde undertegnede som "opsanger". Til foråret fortsætter vi initiativet og inviterer indenfor på LYNfabrikken til en ny "opsanger" og fælles højskolesang cirka hver anden måned.

Det andet initiativ skyldes kunstlærer Lars Mogensens datter, Klara, der i forbindelse med sin egen rolle som nybagt mor, efterlyste fælles babyhøjskolesang som alternativ til den udbredte babysalmesang. Hovedbiblioteket, Dokk1, var straks med på idéen, og det var en masse nybagte forældre også. Lærerne Mor-

ten Grimstrup og Anne-Grethe Severinsen spillede klaver og introducerede udvalgte højskolesange, og de mange fremmødte nød en stund med sangbogen og lidt voksenstimuli. Samtidig har Morten og Anne-Grethe fortalt, hvordan der faldt ro over babyflokken, når tonerne fra den blå sangbog og deres forældres stemmer tonede ud i rummet. Initiativet var en stor succes, og samarbejdet med Dokk1 fortsætter i det nye år, så der en gang i måneden fortsat vil være mulighed for at tage sin baby med og synge sange fra Højskolesangbogen.

Nye elevboliger

I forsommeren indløb den længe ventede byggetilladelse til de to nye elevboliger. Elevboligerne er tegnet af Schmidt Hammer Lassen Architects og kommer til at omslutte området omkring Nørregaard. Idéen er at samle elevboligenergien ved de øvrige seks huse i "landsbyen", som eleverne kalder området omkring de seks eksisterende husgrupper. Hermed frigøres der plads til at nedlægge de to husgrupper i Vesterhus, så arbejdet omkring akademibygningen kan fortsættes. Vi intensiverer de faglige fordybelsesrum omkring gårdspladsen, og teater- og kunstlinjen kan se frem til at få tiltrængt mere plads og moderne rammer. Det har været et stærkt ønske fra skolens side, at de nye elevhuses fællesrum er placeret så centralt, at de udgør naturlige samlingssteder, der giver rum for den samtale og det samvær, som er afgørende på et højskoleophold og for hjemligheden på Testrup Højskole. Værelserne er med eget bad og toilet, hems og med højt til loftet, så tankerne kan vandre og sindet lades op, når man går til ro om aftenen. Elevboligerne bliver i deres udtryk og indretning hypermoderne højskolehjem, der kommer til at matche de komfortønsker og energikrav, som tiden stiller til os som skole. Byggeriet er i fuld gang, og vi kan næsten ikke vente med at indvie boligerne for eleverne på efterårsskolen 2019. Og hvad skal boligerne så hedde? Vi har udskrevet en konkurrence, hvor alle kan maile deres forslag til skolen. Offentliggørelsen sker til Forårsweekenden d. 5.-7. april, og vi har allerede fået rigtig mange gode forslag. Jeg er sikker på, at vi finder to helt passende navne til de to nye elevboliger, der kommer til at styrke både hjemligheden, komfortniveaet og de æstetiske rammer for, hvordan en højskolebolig inviterer de kommende elever indenfor.

Vinterkurserne

Litteraturkurset *Tag og læs!* var i år omdøbt til *Tag og æd!*, og i kursets vanlige stilbevidste ånd blev der i år serveret østers for kursisterne. Det litterære program blev suppleret med oplæg fra flere billedkunstnere, så det litterære, billedskønne og kulinariske blev konsumeret i ét skønt, dekadent sammensurium. Tag og Æd-titlen markerer ikke bare ønsket om at undersøge vores forhold til mad, men også menneskets mærkelige drift mod at fortære det vi begærer, eller selv gå aldeles op og forsvinde væk i det vi længes mod. At konsumere, nyde og hvile for en stund, fri for følelsen af at mangle noget – simpelthen at kunne være mæt. Mennesket lever som bekendt ikke af brød og alene, og kurset perspektiverede det kulinariske i bredeste forstand og formåede på den måde at nytænke kurset uden at gå på kompromis med kvaliteten. Som sædvanligt afsluttedes ugen med uddelingen af Montanas Litteraturpris, som Testrup Højskole uddeler i samarbejde med Montana og avisen Information. Prisen gik i år til Lone Aburas for agitpropværket *Det er et jeg der taler (Regnskabets time).*

Det filosofiske seminar løb af stablen under overskriften *Krisetider*. Ud fra konstateringen af, at kriser slår benene væk under os, men samtidig sætter tænkningen i gang, undersøgte oplægsholdere og kursister ugen igennem krisebegreber og krisebevidstheder i alle afskygninger; eksistentielt, politisk, og

teologisk. I krisen er vi ude af os selv, men netop i denne afstand til fortroligheden og trygheden anspores vi til at reflektere over, hvad der grundlæggende udgør betingelserne for et godt liv; dét gode liv, vi i krisen netop har mistet grebet om. Ud fra parolen om, at krisen er tænkningens begyndelse, blev der diskuteret, reflekteret og krydset klinger i foredragssalen og ofte videre over et glas vin om aftenen i spisesalen. Veloplagte foredragsholdere som Hans-Jørgen Schanz, Søren Gosvig Olesen, David Bugge og Lilian Munk Rösing kridtede dagligt banen op, og selvom kriseforståelsen ikke blev afhandlet, blev den grundigt udforsket til gavn og eftertanke for de godt 100 kursister.

Forårsskolen 2018

Forårsskolen begyndte søndag d. 21. januar, og der var 130 elever indskrevet, hvilket slår rekord i skolens 152-årige historie. Fra begyndelsen var der fuld damp på kedlerne på F18, som holdet i daglig tale kaldes. Vi oplevede blandt andet Bonderøven i en propfyldt Store Sal. Selvom arrangementet var lukket, rygtedes det i landsbyen, og vi fik heldigvis plads til alle fremmødte. Det er dejligt at opleve, borgerne i Testrup bruge skolen og herigennem bidrage til miljøet og hjemligheden.

Elevforeningen havde givet Forårsweekenden titlen *Rav*. Anders Leth Damgaard, i testrupmunde kaldet Rav-Anders, holdt foredrag om sin store passion for rav og om at finde nye arter af biller i rav, som han opkalder efter kulturpersonligheder i det ganske land. Forårsweekenden tilbyder en herlig mulighed for, at nuværende og tidligere elever kan mødes om workshops, foredrag og fest og herigennem bekræfte en fælles kærlighed til deres højskole, der selvfølgelig udspringer af årgangsfællesskabet, men sjældent begrænser sig dertil, når weekenden er omme. Den totalt udsolgte forårsweekend i 2018 var absolut ingen undtagelse.

Eleverne på forårsskolen var, ud over engagementet i fagene, præget af en stor kollektiv opmærksomhed. Det resulterede blandt andet i, at eleverne på 25 år og opefter stiftede et ældreudvalg, hvor de yngre elever kunne søge råd og vejledning om livets store dilemmaer. Derudover lavede de et herrekor og et kvindekor, fordi de ganske enkelt ikke kunne få korsang nok. Endvidere blev der arrangeret vinaftener med foredrag om druernes herkomst og mulighed for at smage - så kom ikke og sig, at de unge har skyllet de klassiske dannelsesidealer ud med badevandet.

Hen imod afslutningen af forårsskolen blev vi præsenteret for teaterlinjens spillefilm, kunstfilm, to performances, en dukketeaterforestilling og to dramatiserede fortællinger. På musik var der popkollo, jamhold, kompositionshold og mange flere, der gav koncert under titlen *Koncertbilleder*. Kunstlinjen havde lavet udstillingen *On my mind* på Aarhus Rådhus, og skriveeleverne var blevet sendt afsted som registranter til forskellige spots i Aarhus og omegn; blandt andet til grillbaren Havnens Perle i Aarhus, hvilket resulterede i et digt skrevet på en pølsebakke. Filosofilinjen havde begået en lille fiks tænkeboks med selvskrevne filosofiske tekster om store spørgsmål som overvågning og Wittgensteins sprogfilosofi. I det hele taget kulminerede forårsholdets sprudlende originalitet og kreativitet på fornemste vis i de tre afsluttende projektuger, og da eleverne forlod skolen lørdag d. 16. juni, var alle fyldt op af et uforglemmeligt forår og bevidstheden om i fællesskab at have lavet fænomenal god højskole sammen.

Sommerkurserne

Årets filosofiske sommerkursus havde i år overskriften "Dannelsens fremtid". Dannelsesbegrebet er igen kommet i ilden, og der pågår en intens kamp om at indholdsbestemme og præge vores kollektive forståelse af, hvad dannelse er for en størrelse. Der findes næp-

pe et mere egnet sted at diskutere dannelse end på en højskole, og derfor havde vi sat en hel uge af, hvor kursisterne i samspil med oplægsholderne udfordrede hinanden, fik stof til eftertanke og bidrog med forslag til aktualiseringer og præciseringer af begrebets omfang og betydning; alt sammen fundamentalt dannende i sig selv.

Musikkurset gik over stok og sten med en masse glade børn og voksne, der installerede instrumenter i alle tænkelige og utænkelige rum på skolen. Ugen igennem var der et musikalsk leben uden lige og på tværs af aldersgrupper og musikalske forkundskaber. På det andet familiekursus *Kunsten at more sig* var overskriften "På en øde ø". Det skulle vise sig at være en meget dragende overskrift, for kurset blev udsolgt længe før sommer. 150 glade børn og voksne spillede rollespil, levede sig ind i eventyrverdener, dansede cubansk dans, byggede Storm P-maskiner og meget mere.

Dansekurset bød omkring 100 kursister op til gaga, argentinsk tango, house, urban afro, contemporary dance, streetdance, sydafrikansk kor, tai-chi, vinyasa yoga og vestafrikansk dans. Kurset har efterhånden etableret sig solidt med sin egen stab, traditioner og helt særlige sfæriske energi. Det er fantastisk at være vidne til en stab, der både udforsker stilarter, perspektiverer dansen generelt og ikke mindst understreger betydningen af en sansebåren erkendelsesform, der ellers ofte marginaliseres i såkaldte evidensbaserede optegnelser af verden.

Tag og skriv! havde titlen "Nye eksperimenter og gamle traditioner". På kurset udfoldede arrangørerne spørgsmålet om, hvad kunsten gør for at være foran, avant, i dag. Hvad er avantgarde i dag, og hvordan ser vor tids kunstneriske eksperimenter ud? Kurset består af skriveworkshops, foredrag, oplæsninger og koncerter og *Tag og skriv!* udgør et tilbagevendende mødested for mange af landets toneangivende forfattere, hvor de i et uformelt samvær med kursisterne kan dyrke deres fælles passion for litteraturen og skrivningen.

Augustkurset markerede afslutningen på sommerkurserne, og var som sædvanlig præget af den begavede vildskab, der altid har kendetegnet kurset. Der blev arbejdet intensivt med linjefag og workshops ugen igennem, og den helt særlige stemning, der opstår, når et langt kursus koges ned til en uge, indfandt sig på forunderlig vis igen i år. Der var strandture, mitwegsmotweg og et spændende foredrag med Olav Hesseldahl. Derudover oplevede undertegnede en fremragende kulturcafé, hvor jeg fik æren af at blive interviewet i et stort opsat *late night show* sammen med Niels Malmros. Kurset bobler af overskud, som ikke begrænser sig til fagene, men som generelt fylder folk med energi og overskud til at være noget for andre – ikke mindst også uden for matriklen efter endt kursus. Det er fundamentalt livsbekræftende.

Efterårsskolen 2018

I skrivende stund er vi på vej ind i den afsluttende fase på efterårsskolen. Forude ligger linjefagsprojektet, men indtil da er fokus kulminationen af valgfagene den kommende tid. Der var 120 tilmeldt; enkelte er faldet fra, så vi nu er 116. Det er rekord for et efterårshold, og selvom det ikke er antallet af elever, der bestemmer kvaliteten af et højskoleophold, er vi glade for, at så historisk mange har valgt at tilbringe efteråret sammen med os på skolen.
Efter debuten i Aarhus Festuge sidste år, tog vi afsted med efterårsholdet igen i år. Denne gang havde vi fået Kuplen i Rådhusparken stillet til rådighed, og det var en væsentlig opgradering. Teatereleverne fortolkede det nyligt vedtagne maskeringsforbud, filosofferne filosoferede sammen med gæster i parken, musikeleverne gav koncert, skriveeleverne

"Særligt i en tid, hvor udløbsdatoen på ny populærmusik næsten indhenter udgivelsesdatoen, er det opbyggeligt at synge langtidsholdbare popsange med et tekstunivers og en eksistenshorisont, der stikker dybere end et hjerte, der rimer på smerte"

læste op, og kunsteleverne eksperimenterede med et kollektivt og interaktivt udtryk i fællesskab med gæsterne. Seancen sluttede af med højskolesang, og mange gæster lagde vejen forbi og sang med for en stund. Det var en helt særlig oplevelse og viser, at højskolesang har en spontan integrativ kraft uden lige. Og apropos højskolesang har vi netop oplevet en morgensamling, hvor Nicholas, Janus og Niels havde valgt favoritter ud fra Højskolesangbogen, alene fordi de gerne vil synge dem endnu mere. I det hele taget er der musikalitet over efterårsholdet, også i konkret forstand. Til Efterårsweekenden stillede E18 med deres eget husorkester, hvilket ikke er sket før. Det var et brag af en koncert, og imponerende at det nydannede band på så kort tid havde fået øvet et helt set.

Linjefagene og valgfagene er blevet suppleret med nogle særdeles spændende fællestimer, blandt andet med Zetland-grundlægger og tidligere elev Lea Korsgaard. Digteren og musikeren Kristian Leth har, midt i en ofte håbløs global dagsorden, slået et slag for håbets kraft til stor inspiration og provokation for de fremmødte. Derudover har Katinka og Marie fra det succesfulde band Katinka lagt vejen forbi deres gamle højskole og indlevende fortalt, hvordan deres musikalske eventyr startede på Testrup Højskole. De havde aldrig forudset, at de skulle komme til at leve af at spille deres musik og netop erkendelsen af, at livet nogle gange skubber os i andre retninger, end dem børnene helt ned til femte klasse i dag bliver bedt om at beskrive, er dybt inspirerende og glædesfyldt.

Ud over fagene og vores gæster udefra er vi beriget med alle de frivillige initiativer, der former holdet og gør dem til lige præcis E18. Her skal blot nævnes et par stykker. Elevmagasinet *Tusmørkezonen* er i trygge hænder i den ambitiøse redaktion, ligesom podcastfaget har inspireret til *Det frie podcast*, der er en elevdreven podcastproduktion, der tager alt op mellem himmel og jord. I det hele taget må vi konstatere, at der er fuld fart over feltet, og initiativerne spirer frem, samtidig med at fordybelsen og eftertanken får plads i takt med, at dagene bliver kortere, og mørket omslutter de gamle bygninger. Vi ser frem til at fuldende efterårsholdet i fællesskab og med den grundstemning af engagement og nærvær, der har tegnet holdet lige fra begyndelsen i august.

Nyt fra personalefronten

Lærerne. 2018-jubilarerne bekræfter, at Testrup Højskole er et godt sted at være. Lars Mogensen kunne fejre 30-års jubilæum, mens Elin Vestergaard markerede sit 25-års jubilæum. Både Lars og Elin blev hyldet til afslutningsfesten på forårsskolen, og alle medarbejdere, der var til stede, fik understreget Lars og Elins store indsats på Testrup Højskole. Endnu en gang et stort tillykke til dem begge. Thorbjørn Krogshede og Frank Beck Lassens 10-års jubilæum blev markeret ved samme lejlighed. Alle fire jubilarer minder os om den trofasthed og loyalitet over for skolen, som præger medarbejderstaben til stor gavn for skolen. Thorbjørn er desuden blevet Testrupborger, idet han og hustruen Hanne er flyttet ind i lærerboligen i nummer 115 sammen med deres søn, Bror. Vi nyder alle godt af det nye naboskab, og vi er sikre på at Thorbjørns nærhed til musikstudiet kommer både ham og musikeleverne til gode fremover.

Vores lærer i *Dans*, *Performance* og *Living yolates*, Johanna Geiger, er på barsel med sønnen Benjamin, og skrivelærer Pernille Abd-El Dayem følger i fodsporene med termin til foråret. Teaterlærer Helle Sikjær fuldender barselstriumviratet med termin til januar, hvilket samlet set betyder, at vi trækker på lærerkræfter uden for den faste stab. I den forbindelse har Ingrid Nymo været fast lærer på skrivelinjen det seneste år og har desuden vikarieret for Johanna i *Living yolates*. Ingrid har været

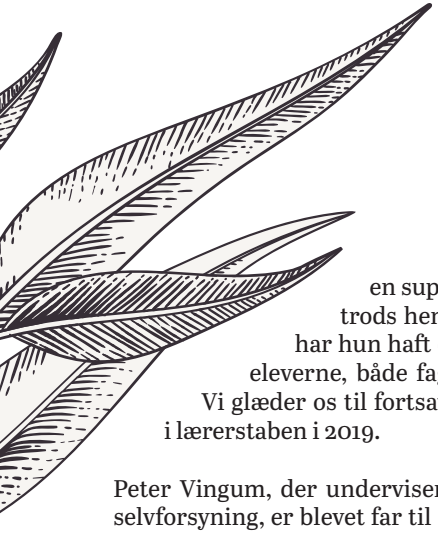

en super kapacitet, og trods hendes unge alder har hun haft et solidt tag om eleverne, både fagligt og socialt. Vi glæder os til fortsat at have Ingrid i lærerstaben i 2019.

Peter Vingum, der underviser i friluftsliv og selvforsyning, er blevet far til Sol og har i forbindelse med sin orlov besluttet nu at hellige sig studierne, selvbyggerprojekter på Samsø og ikke mindst familien. Vi ønsker Peter alt godt fremover og takker ham for hans store indsats i forhold til at styrke skolens profil inden for bæredygtighed, selvforsyning og friluftsliv. Heldigvis har vi fået en fuldgod erstatning i Nikolaj Voldum Ahlburg, der er biologistuderende og tidligere elev. Nikolaj udbyder fagene *Naturdannelse* og *Gå*, hvor han på sin rolige facon og med naturlig autoritet formidler sit store kendskab til naturen.

Morten Grimstrup, der underviser på filosofilinjen og i fagene *Resonans* og *Køn, krop og kultur* har valgt at søge nye udfordringer på den helt nystartede Roskilde Festival Højskole. Morten får mulighed for at præge en hel ny højskole, og samtidig undgår han den opslidende pendling mellem København og Testrup. Vi har fuld forståelse for Mortens beslutning, men hans farvel til Testrup Højskole efterlader et stort tomrum i forhold til det store engagement, han har lagt i fagene, livet på skolen og ikke mindst i arbejdet med elevforeningen, *NorthLit* og sommerkurserne. Vi ønsker Morten alt det bedste fremover og takker for hans store indsats på Testrup Højskole – både som lærer og som formand for elevforeningen.

Køkkenet. I køkkenet tog vi i foråret afsked med Torben Kiel Hviid, der fuldt og helt har helliget sig firmaet Groft. I september sagde vi farvel til Ida Fonslet, der er draget på en længere sejlads med sin søster efter at have arbejdet i køkkenet på fuld tid fra årsskiftet. Ligeså med Luciano Simmini, der begyndte hos os i april og havde sin sidste arbejdsdag d. 27. september. Luciano blev kaldt videre til drømmejobbet som executive chef hos LINCO Food Systems. Endelig har Henrik Barner Ravnsborg i efteråret valgt at søge nye udfordringer og bruge flere kræfter på arbejdet som udøvende musiker. Vi ønsker både Torben, Ida, Luciano og Henrik held og lykke på deres nye veje og takker dem for deres kulinariske bidrag og gode humør i køkkenet.

Når nogle stopper giver det plads til andre, og Frederik Zeuthen, som er en gammel kending i køkken, er begyndt på fuld tid i køkkenet pr. 1. september. Han er øjeblikkeligt faldet til og styrer blandt andet de krydrede gryderetter med sikker hånd. Amanda Andersen er også et velkendt ansigt, der er tiltrådt på fuld tid i køkkenet. Amanda og Frederik er unge, men rutinerede kræfter i Testrup Højskoles køkken, og de er begge gledet let og elegant ind i køkkenets dagligdag. Det nyder både kollegaer og elever godt af, og Frederik og Amanda er med til at fastholde den hjemlighed, der er så vigtig i et højskolekøkken.

Afslutningsvis skal det nævnes, at vores charcuteri nu er en realitet. Der bliver røget hjemmelavede pølser og eksperimenteret med smagsvarianter i den helt store skala til stor glæde for køkkenpersonalet og ikke mindst kursisterne. Det er herligt når køkkenpersonalets faglighed og ambitionsniveau åbner nye områder i jagten på at levere en god smag og kvalitet til eleverne. Nu er charcuteriet en realitet - hvad bliver det næste mon?

Luft under vingerne
Vi ser tilbage på et år med masser af nye begivenheder, blandt andet en ny litteraturfestival, et kæmpe grundlovsarrangement, nye Aarhusinitiativer, omfattende renoveringer og ikke mindst en stor donation på 5 mio. kroner fra Sallingfondene. Alt dette fylder os med stor glæde og giver os luft under vingerne. Det vigtigste er imidlertid, at eleverne på de lange hold og kursisterne på de korte kurser fortsat prioriterer Testrup Højskole og fylder rammerne ud. Ellers kan det hele være lige meget. I den forbindelse kan vi nu se frem til et udsolgt forårshold med venteliste, og vi glæder os allerede til at møde holdet. Samtidig ser vi frem til at tage de nye elevboliger i brug på efterårsskolen. Dermed tager vi også hul på et nyt stort kapitel vedrørende omdannelsen af Vesterhus til en ny akademibygning. Det hele indgyder en fundamental glæde og betydningsfuldhed over at virke på Testrup Højskole, og med et særdeles berigende 2018 i ryggen ser vi frem mod det nye år.

De varmeste hilsner,
Simon Axø

andreas kidnapning

af Samanda Vestersager elev i E18

Løgne og ugerninger finder sted på en daglig basis, men at noget så frygteligt skulle ske, kom bag på os alle. Det var en ganske almindelig dag, vi kom ind i opholdsstuen, så snart man trådte ind ad døren kunne man fornemme, at noget forfærdeligt havde fundet sted. Alle var i tårer, og rummet føltes ligesom tomt. Jeg så over mod vinduet og indså, hvad der var sket, det var som stoppede mit hjerte i et øjeblik. Nej, tænkte jeg, nej nej nej. Hvordan nogen kunne gøre dette imod os, har jeg stadig ikke forstået. Vores hjem har kun bragt glæde til alle. Kaj sad der på lysestagen, helt alene, uden sin Andrea. De sagde, at hun var blevet mishandlet, at Kaj udnyttede hende. Så måtte vi lige minde dem om, at det altså er vores hånddukker, og kidnapning er aldrig vejen frem. Det er dejligt nu at kunne informere, at Andrea er kommet sikkert tilbage på lysestagen, men ikke uden traumer, der nu skal arbejdes igennem.

NÅR ELEVERNE LØBER MED BOLDEN

Fotos af Ulla Thorborg Monrad

Går højskoleelever i højere grad op i den perfekte præstation i dag end for 25 år siden? Og kan man skabe arbejdsrum i skoleregi, hvor legen og eksperimentet er vigtigere end det færdige produkt? Testruplærerne Gitte Krogsbæk Schriver og Morten Grimstrup tog sig en snak om præstationskultur på højskolen.

Gitte Krogsbæk Schriver, underviser på Testrup Højskole i teater og i valgfaget *X-rum*, BA i æstetik og kultur og musikvidenskab

Morten Grimstrup, tidligere underviser på Testrup Højskole i filosofi og i valgfagene *Køn, krop og kultur* og *Resonans*, cand. mag. i musikvidenskab og kønsstudier og elev i F10

af Morten Grimstrup
& Gitte Krogsbæk Schriver

Morten:
Det er sigende, at vi to er blevet spurgt om at bidrage til en artikel om præstationskultur, når vi begge har oprettet valgfag, der i grunden er ganske præstationsløse. De afspejler måske netop det, vi to savner i andre undervisningsrum.

Gitte:
Ja, det er rigtigt. Jeg har i hvert fald en søgen, ja måske et savn efter at blive ved eksperimenterne og legene i stedet for at søge mod produktet. Og det savn er *X-rum* sprunget ud af.

Morten:
Faget *Resonans* udsprang egentlig af en frustration over virkningen af det velkendte undervisningsrum på den enkelte elev. Der er ofte en dybt indlejret kropslig vane, som dukker op ved synet af stole, borde og en tavle for enden, og som gør det meget klart for hver enkelt elev, hvordan og hvornår der skal præsteres i lokalet. Det bliver hurtigt til et rum med individer i stedet for et fælles rum.

Gitte:
Eleverne kan jo sagtens skabe de der fælles rum; de gør det hele tiden til festerne og går dér efter glæden ved at skabe noget sammen, glæden ved at være sammen om en proces. I undervisningsrummet går de til gengæld efter det personlige, det dygtige. Jeg tror, det er noget af det, vi gerne vil lære dem – hvordan de tager noget af det, de allerede godt kan, med ind i undervisningsrummet.

Morten:
Jeg savnede netop også det legende rums åbenhed, ligesom øvelokalets tilgang, hvor alle må prøve sig frem. Denne tilgang kan godt opstå i det klassiske undervisningsrum, men det tager tid at massere den frem. Derfor forsøgte jeg at bytte om på fagets emne og mit mål som underviser. Mit personlige mål blev i stedet til fagets titel, *Resonans*, og emnerne kommer da fra eleverne på skift. Den fælles opgave, præstationen om man vil, er så at sætte sig i andres sted. Noget, der aldrig kan lykkes fuldstændigt, men altid vil fejle lidt, og så er den enkeltes faglige bedrift lidt taget ud af ligningen. Vi lykkes og fejler i flok.

Fra ensemble til monolog

Morten:
Hvad tænker du har forandret sig for højskoleelever og deres forhold til præstation de sidste 25 år, hvis du skal se på dit linjefag, teater?

I dag får eleverne et chok, når de opdager, at der ikke er noget facit. Der er ikke en kode, der kan knækkes.

Gitte:
Op igennem 90'erne satte vi afslutningsvist altid en større forestilling op. Der kunne vi sagtens vælge et stykke dramatik med én stor hovedrolle, og lade den mest talentfulde elev tage den på sig og løfte den. De andre elever fik birollerne, for historien blev det vigtigste, og den skulle fortælles til publikum. Det går ikke i dag. Modsat var det utænkeligt, at vi lagde et modul ind med monologarbejde og personlig instruktion i undervisningen. Det var der mange elever, der ikke turde give sig i kast med. Men det var i orden ikke at turde, og de tillod sig selv at sige nej, uden at det var et nederlag. Vores elever i dag derimod er vant til at præstere og præstere absurd højt på alle parametre. Så de forlanger meget af sig selv, og en så svær disciplin som monologarbejdet, er en selvfølge for dem at give sig i kast med. Og det er jo fint som sådan. Men i dag får eleverne et chok, når de opdager, at der ikke er noget facit. Der er ikke en kode, der kan knækkes. De kan ikke få kontrol over stoffet alene med intellekt og flid som i skolen. Så føles det som om, det er dem som mennesker, der skal bedømmes eller fordømmes af publikum. Det er fremmed og angstskabende, og det kan jeg godt forstå.

At lave teater tager tid, og det gør det fordi det hele handler om fantasi og at have en uhindret adgang til den. Den er øsekarret for en skuespiller. Så du skal først finde ind til fantasien uden angst. Du skal finde glæden ved at dykke ned i en grim karakter og finde en måde at forære den til publikum på uden at tage patent på den som en dygtig privatperson. Du skal opgive dig selv. Kontrollen skal lægges væk, tabes, smides ad helvede til for at give plads til det "andet", som ligger ud over teknik og bevidsthed. Så kan vi sammen nå til det sted, hvor rummet og tiden forsvinder og vi bagefter tænker "hvad fa'en var det, der lige skete dér?".

Kritik som værktøj

Gitte:
Vi skal som lærere turde at give plads og tid og mod til at musen, kreativiteten, inspirationen, energien (og alt det, der kommer fra dig og kun dig, og aldrig bliver set eller mærket hvis du holder det tilbage) får den største plads i undervisningen. Men det kan vi ikke, hvis vi fokuserer på teaterforestillingen som det ultimative højdepunkt i undervisningen. Kender du noget lignende fra filosofi?

Morten:
Både og. En vellykket filosofiundervisning er også spækket med kreativitet. Den udfolder sig ofte i samtaler, hvor ufærdige tanker deles, samles op af andre og bruges til at sammenstrikke en dybere forståelse og løfte vores fælles samtale. Så hvordan gør vi egentligt plads til denne form for kreativitet? Vi er på den ene side hjulpet godt på vej ved, at "opgaven", som vi stiller os selv, altid vil række ud over undervisningens rammer. Vi vil aldrig kunne blive helt færdige med de spørgsmål, som vi rejser - heldigvis. Denne stræben efter det uopnåelige er så indkodet i filosofien, at vi ikke engang søger forløsningen af at blive helt færdige med et emne, en tanke, et spørgsmål. Eleverne kan forlade et vellykket undervisningsforløb med oplevelsen af, at tingene for en stund er faldet lidt på plads, men samtidigt læne sig tilbage i en frustration over alt det, som vi mennesker stadig ikke forstår. Denne frustration er sådan set bare deres nysgerrighed, deres videbegær, som undervisningen hellere skal stimulere end tilfredsstille.
På den anden side vil vi jo også gerne række ud over undervisningsrummet engang imellem og dele vores indsigt og oplevelser med andre. Og så kan behovet for at præstere og præstere godt melde sin ankomst, så den fælles proces glemmes, og kun resultatet har betydning. Men jeg kan godt blive i tvivl, om det nødvendigvis er så skidt at forlade processens

trygge rammer. Er det i virkeligheden bare for at beskytte eleverne fra kritikken, at vi to så gerne vil blive i det legende, eksperimenterende rum? Jeg tror stadig på, at det er her, vores kreativitet og fantasi har de bedste kår, men er det også en måde at pakke eleverne ind på og skærme dem fra kritik?

Gitte:
På teaterlinjen arbejder vi med begrebet "Det fælles tredje." Det kalder vi det arbejde, vi laver med hinanden, når vi eksempelvis ser på et stykke arbejde, vi selv eller nogle andre har skabt, i et forsøg på at gøre os alle klogere på teater eller performance som kunstnerisk udtryksform i praksis. Det er samtidig en metode til at skabe afstand sprogligt mellem kunstner og værk. Ikke fordi man ikke må være stolt af sig selv, men fordi det er for sårbart at være identisk med sit arbejde eller værk. Jeg har faktisk diskuteret begrebet "det fælles tredje" med forfatteren Theis Ørntoft. Han siger, det er en illusion at værket og privatpersonen bag værket kan adskilles, og umiddelbart før en udgivelse er han ved at dø. Det hænger uløseligt sammen for ham. Det er svært.

Morten:
Ja, men det er så uendeligt meget nemmere at få kritik til at fungere som pædagogisk værktøj, når eleven ikke oplever sit produkt som færdigt. Både mellem lærer og elev og mellem eleverne indbyrdes er det nemmere at holde fokus på arbejdet, på præstationerne og ikke personerne, når vi leger og eksperimenterer. Det bliver svært, når arbejdet er ovre og produktet, forestillingen, koncerten eller bogen fremvises. Så hungrer vi bare efter ros og anerkendelse. Både elever og lærere vil præstere godt. De vil være gode (mennesker), og vi vil være stolte (og dermed gode lærere). Er det derfor, det er så meget nemmere at lave arbejdsdemonstrationer i stedet for færdige præsentationer?

Gitte:
En arbejdsdemonstration eller en visning til morgensamling i stedet for en færdig forestilling kan fortælle de andre elever noget om, hvad vi laver på teaterlinjen og i praksis vise anvendelsen af en teknik, som eleverne lige er blevet præsenteret for. Den kan på en måde også friholde den enkelte elev fra at skulle sætte sine kreative valg til endelig bedømmelse, og så tror jeg, at du tør mere. Og det er godt. Men samtidigt tror jeg også, at teatereleverne *vil* forestillingerne. Og det er vores skisma på linjen. På grund af tidsnød opstår der let en situation, hvor vi forfalder til at lave det, jeg kalder "marionetdukketeater", hvor vi som lærere ikke kun instruerer, men er så detaljerede i den instruktion, at vi nærmest "overtager" en forestilling eller en performance fra A-Z. Alt sammen i et forsøg på, at eleven skal "lykkes", eller at forestillingen skal "lykkes", og at læreren skal "lykkes". I sidste ende handler det jo også om, at faget på Testrup skal "lykkes". Men det føles som om, jeg skyder mig selv i foden som højskolelærer hver gang. Og faktisk også som om jeg holder pistolen op til tindingen på eleverne: Der er premiere i morgen!

Læreren som rådgiver

Morten:
Langt inde i et højskoleophold, midt i et afsluttende projekt, spørger en elev mig, om det, de har lavet, er godt nok nu. For mig som lærer føles det simpelthen som at blive slået tilbage til start i et spil ludo. "Godt nok" var jo netop udgangspunktet, det var der, vi startede. Det første, eleverne får at vide, når de begynder på højskolen, er jo, at de er gode nok - de er alle bestået! De skal ikke bevise noget, de skal ikke præstere noget for os læreres skyld, de skal engagere sig, fordybe sig og ville undervisningen for deres egen og fællesskabets skyld. Undervisningen skal være elevernes individuelle

Jeg synes først, vi for alvor er på vej, når lærerne bliver til rådgivere i stedet for orakler.

og fælles projekt, men når eleven så vender sig og søger min bekræftelse, er projektet alene mit igen, og jeg skal derfor vurdere, hvornår det er færdigt, hvornår det er godt nok. Så er jeg simpelthen slået tilbage til start!

Gitte:
Det bedste er, når eleverne selv løber med bolden, med skolen, med faget, og jeg bliver overflødig som styrmand. Så er undervisningen virkelig lykkedes. Men det kan være skide svært at få dem til at ønske det scenarie. For det betyder, at de skal rode sig ud i at lave en masse fejl, som de kan lære af, og som der findes råd for. Jeg synes først, vi for alvor er på vej i teater, når lærerne bliver til rådgivere i stedet for orakler.

Morten:
Det er et godt ord, rådgiver, så er man tilgængelig, men ikke nødvendig. Man er ikke engang vejleder længere. Projektet er helt og holdent elevernes og ikke lærerens. Måske tager de endda selv fat i fejlene og går ikke direkte til læreren.

Gitte:
Ja, eller forsvarer fejlen og går imod min rådgivning, tør være uenige med mig. Jeg kan lære dem en teknik, men det står dem frit for, om de vil bruge den.

Morten:
Og så kan det i stedet blive til en faglig uenighed.

Gitte:
Så er vi sgu ligeværdige! Så skal jeg kæmpe med dem om, hvad der er godt og skidt teater. Det er fedt! Selvom det kan være skide irriterende. Og det kommer der ikke nødvendigvis anerkendelse af fra deres side.

Morten:
Tør vi lærere så gå forrest? Tør vi fejle?

Gitte:
Det er jo ikke for sjov, at jeg går og siger, at vi skulle tage at bytte fag engang i mellem. Vi kunne sætte kunstlærerne til at lære teaterelleverne at skabe billeder, sætte filosofilærerne til at diskutere fænomenet musik. Der er ikke nogen af mine kolleger, der ikke ville kunne præstere som underviser i de andre fag.

Morten:
Det er en sjov tanke. Vi siger jo også gerne til vores elever, at de skal træde ud af deres *comfort zone*, så måske skulle vi turde tage samme medicin. Måske skal vi også turde gøre noget, som vi ikke umiddelbart føler os gode nok til.

Skolekredsens beretning

af Margrethe Bogner

Højskolen består ikke bare af en række bygninger (som er mere eller mindre up to date), men skabes først og fremmest af de mennesker, der færdes på den. Det allervigtigste er naturligvis det liv, der udfolder sig i og omkring den – og jo flere der møder op og tager del i livet på skolen, des mere levende og mangfoldig bliver den. I det daglige er det naturligvis først og fremmest samspillet mellem eleverne og de ansatte, som er det centrale. Men lige så vigtigt er det også for skolen at vide, at der er folk uden for murene, som interesserer sig for, hvad der sker.

Skolekredsen er det folkelige fundament, den lokale opbakning og er medvirkende til at højskolen ikke bare bliver en isoleret ø – nok i sig selv – men et lokalt mangfoldigt kulturelt fyrtårn med en vifte af fine tilbud, masser af diskussioner, korte og lange forløb, glæde og samhørighed.

En stor og aktiv skolekreds er også vigtig i forbindelse med ansøgninger til bl.a. fonde og henvendelser til offentlige myndigheder, herunder ikke mindst kulturministeriet. Der har da vist aldrig være så mange til generalforsamling som i år – det var da noget af et tilløbsstykke!!

En næsten fyldt foredragssal til generalforsamling, hvor der jo også blev valgt nyt medlem til bestyrelsen, Lars Erik Larsen, i stedet for Kåre Christiansen, som ikke ønskede genvalg til bestyrelsen, men blev valgt som suppleant.
Dejligt at se så mange fremmødte, hvilket også giver blod på tanden, når det skal besluttes, hvad der skal "bydes på" efter generalforsamlingen.
I år blev det en super aften i selskab med "Bonderøven", der med vanlig energi, humor og glimt i øjet kunne berette om livet på Kastaniegården.

Grundlovsdag blev fejret med et brag af en grundlovsfest, og til det havde også rigtig mange af skolekredsens medlemmer løst billet. Det blev – udover at vejret bare var helt fantastisk – netop det som arrangørerne (højskolen og nyhedsmagasinet Ræson) havde planlagt; en gentænkning af det traditionelle danske grundlovsarrangement. Mange har efterføl-

Margrethe Bogner
Formand for skolekredsens bestyrelse

gende spurgt om det bliver gentaget i 2019 – og her er svaret JA! Så sæt bare X i kalenderen den 5. juni.

Ved skolens 150 års fødselsdag i 2016 gav skolekredsen 40.000 kr., og nu er halvdelen af gaven blev udmøntet i et tilskud til et rigtigt dejligt maleri af Jørgen Carlsen, som hænger i foredragssalen sammen med andre markante personer, som har haft stor og uvurderlig betydning for højskolens udvikling.

Kom selv og kig og kanske samtidigt se, hvor langt det nye elevboligbyggeri er kommet. Det er bare så herligt, at det endeligt er lykkedes at få alle formaliteter på plads (det har bestemt ikke været nogen enkel sag). Der vil garanteret blive rift om at komme til at bo i de nye og tidssvarende boliger, både af unge og knap så unge elever.

Som medlem af skolekredsen er der halv pris til alle arrangementer – og 15% rabat på ugekurser. Klik ind på www.testrup.dk og se de spændende tilbud.

På bestyrelsens vegne,
Margrethe Bogner

Grundlovsdag

I foråret afholdt Testrup Højskole grundlovsarrangement for første gang i nyere tid. Det var en stor succes med 600 mennesker, der hyggede sig og hørte grundlovstaler og debatter i haven og i gården. Vi glæder os allerede til næste grundlovsdag.

Testrup Højskole afholdt grundlovsarrangement i foråret 2018.

Dagen bød på grundlovstaler og paneldebatter.

I gården var der ungsomsdebat.

Køkkenet lavede mad til over 600 mennesker!

Clement Kjersgaard var moderator under debatterne og afsluttede dagen med foredrag.

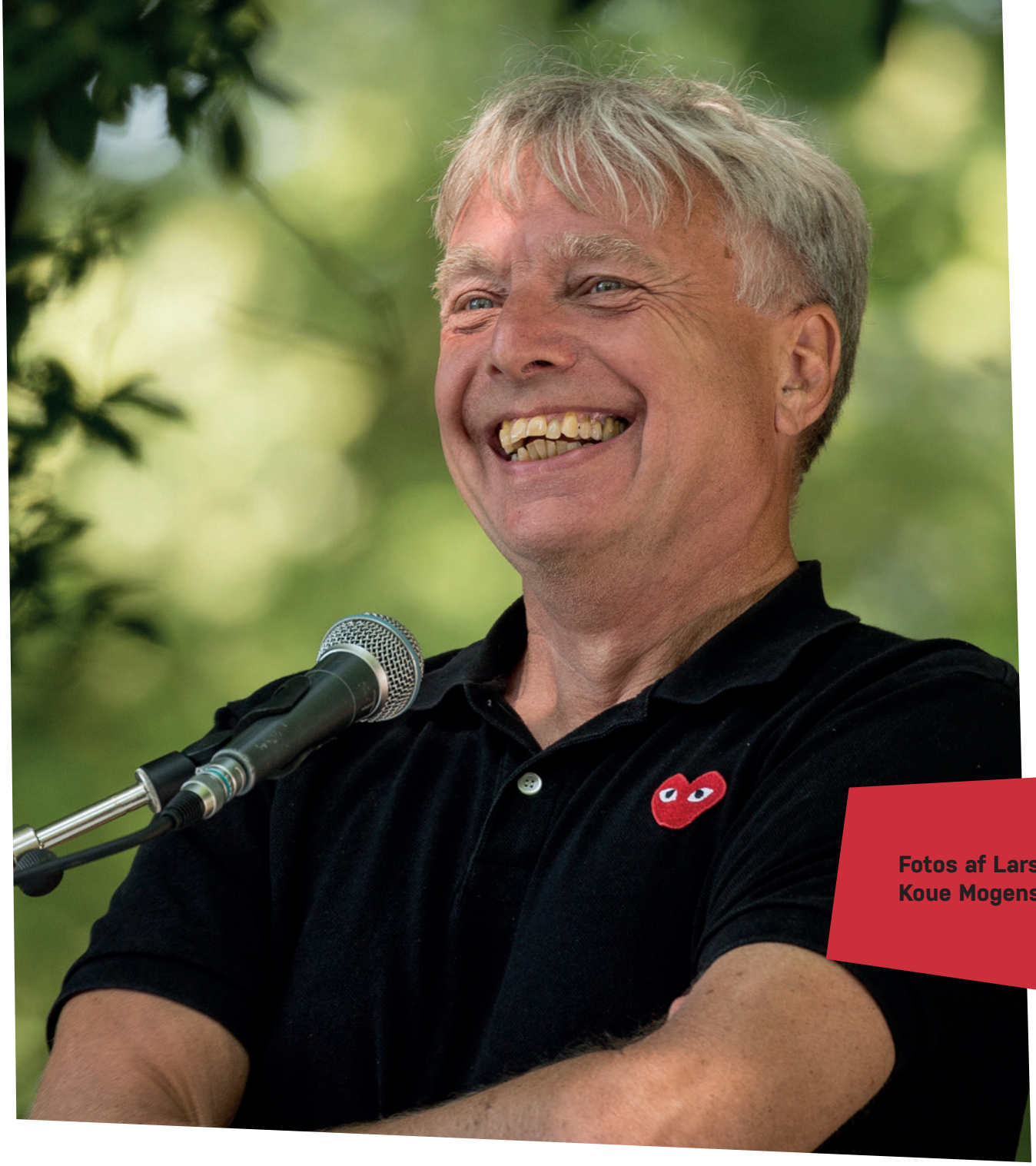

Fotos af Lars Koue Mogensen

Siden sidst i skolebestyrelsen

Bestyrelsen har haft et spændende år. Det har længe været vores – og skolens – ambition at komme i gang med at opgradere skolens fysiske rammer. Vi har gennem mange år haft idéer, drømme og forhåbninger om forskellige forbedringer og nybyggerier. Og nu – endelig! – er det lykkedes.

Nanna Rørdam Knudsen
formand for Testrup Højskoles bestyrelse

af Nanna Rørdam Knudsen

Under elevmødet i august kunne forstander Simon Axø tage det første spadestik til to nye elevboliger. Det har været en langvarig og drøj proces at komme hertil, men takket være især Simons hårde arbejde, kom der endelig en byggetilladelse på plads, og byggeriet er nu i fuld gang. I skrivende stund er der cirka to uger til rejsegilde, men allerede nu tegner konturerne sig af to meget flotte og rummelige huse, der forhåbentlig kan tages i brug til sommer.

Der er også andre byggeidéer og -ønsker på tegnebrættet. Der er flere af skolens fag, der godt kunne trænge til lidt bedre lokaler og forhold, og takket være en stor donation er håbet smukt lysegrønt – det kan I læse mere om i forstanderens beretning!

Det er ikke kun nybyggeri, der skal til for at holde skolens fysiske forhold ved lige. Der er mange tiltrængte renoveringsprojekter – nogle af dem er sat i værk og andre er på venteliste. Vi forsøger efter bedste evne at prioritere, så vi kan få det vigtigste udført og sørge for, at Testrup Højskole også i fremtiden er et rart sted at opholde sig.

I foråret måtte vi i bestyrelsen sige farvel til Kåre Christiansen. Han har siddet i bestyrelsen siden 1. januar 2015, valgt af skolekredsen, men på grund af et nyt arbejde kunne han ikke længere afse tiden til bestyrelsesarbejdet. I stedet valgte skolekredsen på deres generalforsamling Lars Erik Larsen som nyt medlem

af skolens bestyrelse.

Året bød på endnu en udskiftning i bestyrelsen. På elevforeningens generalforsamling var to af de bestyrelsesmedlemmer, der er valgt af elevforeningen, på valg. Eske Rauer Frank genopstillede og blev genvalgt. Lea Korsgaard, der har siddet i bestyrelsen i 4 år, valgte derimod at undlade at genopstille. Som chefredaktør for Zetland har Lea en travl hverdag, og da hendes mand, Rasmus Meyer (også tidligere elev på Testrup Højskole), er blevet ansat som forstander på Krogerup Højskole, ville Lea gerne kunne bruge sin højskoleenergi på Krogerup, hvor familien fremover skal bo. Derfor syntes hun ikke længere, hun kunne forene sin hverdag med at være medlem af bestyrelsen. Elevforeningen valgte Torben Vinter som nyt medlem af bestyrelsen, og Torben er allerede uformelt indtrådt i bestyrelsen her i efteråret.

Både Lea og Kåre skal have en stor tak for den tid, de har brugt i bestyrelsen. Det er en gave, at der er gode kræfter, der har overskuddet og lysten til at deltage i bestyrelsesarbejdet, og jeg ønsker dem begge held og lykke i henholdsvis nyt arbejde og ny hverdag på Krogerup.
Samtidig byder jeg Lars Erik og Torben velkommen i bestyrelsen. Vi har allerede siden foråret haft stor glæde af Lars Eriks viden om fonde, økonomi og byggeri, og det får vi også brug for i de kommende år.

Da Jørgen Carlsen sidste år gik på pension, besluttede skolen og skolekredsen, at skolen skulle have et nyt maleri: et portræt af Jørgen, der skulle hænge i foredragssalen sammen med andre tidligere, markante forstandere. I samråd med Jørgen faldt kunstnervalget på den engelske maler James Hague, og i august måned kunne portrættet afsløres. For mig personligt var det en stor glæde at se, at Hague havde malet et så udtryksfuldt og godt billede, som det der nu hænger i foredragssalen. Det føles helt rigtigt, at Jørgen på den måde er en del af skolens hverdag, og jeg vil opfordre alle jer, der har haft jeres gang på skolen i løbet af de mere end 30 år, Jørgen Carlsen har været forstander, til at tage et grundigt kig på portrættet, når I besøger Testrup.

I sommer var det et år siden, at Simon Axø tiltrådte som forstander på Testrup Højskole. Vi i bestyrelsen har en tårnhøj tillid til Simon, og der er ingen tvivl om, at han har levet op til selv vores vildeste forventninger. Der er masser af udfordringer i de kommende år, og dem går vi trygt i møde med Simon i spidsen for skolen.

På bestyrelsens vegne ønsker jeg alle en glædelig jul og et godt nytår,

Nanna Rørdam Knudsen

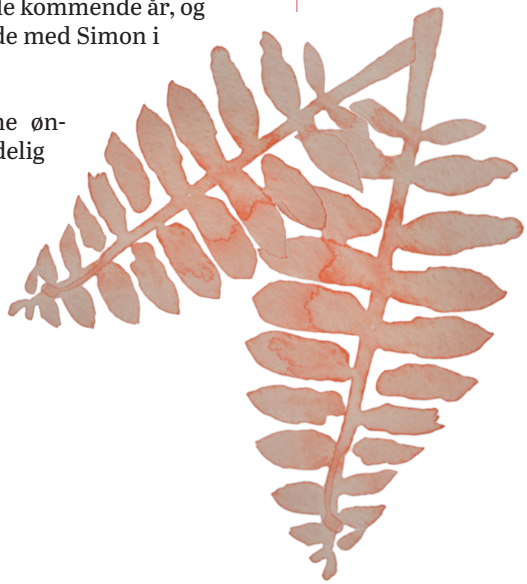

det øltologiske argument på testrup

af Uffe Dalgas og Johannes "Snulle" Madsen
elever i E18
Redigeret af de mystiske top-kokke fra NoMa

Fra udsigtstårnet i Vesterhus skuer vi ud gennem den usynlige barriere, der adskiller os fra resten af verden og ud over de grønne marker, der lader til at gå i ét med horisonten. Denne, vores beskuelse af intetheden, medfører en naturlig undren. Vi stiller os selv det spørgsmål, som mange generationer af tidligere tessere har stillet sig selv: Er der noget på den anden side af Boblen?

Uvidende om hvilken visdom vi slutteligt vil stå med, vil vi gå logisk til værks i besvarelsen af dette spørgsmål. Øl må jo komme et eller andet sted fra, vi laver den jo for helvede ikke selv.

Vi arbejder os logisk frem ud fra følgende grundprincip, en gældende definition:

1. Øl er det højeste og mest fuldkomne væsen
2. Forudsæt nu et øjeblik, at Øl ikke eksisterer.
3. At eksistere er højere og mere fuldkomment end ikke at eksistere.
4. Et andet væsen, der besidder alle Øllets egenskaber, men samtidigt eksisterer, vil derfor være et højere og mere fuldkomment væsen end Øl.
5. Men da Øl jo er *defineret* som det højeste og mest fuldkomne væsen, er det umuligt, at der kan eksistere et højere og mere fuldkomment væsen end Øl.
6. Derfor må Øl eksistere, da vi jo ellers ville ende med en logisk selvmodsigelse, og ergo må Øl jo komme udefra, og deraf kan vi konkludere, at der findes en verden og et meningsfuldt liv på den anden side af Boblen.

Ud fra denne antagelse, må vi gå ud fra, at vi ikke falder ud over kanten af den flade vi befinder os på og ned i intetheden. Derfor, mine damer og herrer, vil undertegnede og min tro følgesvend Snulle risikere ikke bare vores eksistentielle berettigelse, men også vores testrupske integritet i længslen efter svar på opholdets store gåde.

Vi vover os ud af vores trygge Boble, da vi nu ved, at der er Øl derude. Efter at have vandret i 40 minutter og 40 sekunder uden at møde et øje eller afgrunden, befinder vi os nu på ukendt territorium. En skikkelse står foran os, hans balance er ujævn, da han proklamerer: "Hvasså, er I tørstige gutter? I ser helt smadrede ud!"

Da opnåede vi sjælens frigørelse i ekstase og eufori, og i kraft af dette lærte vi: Livet går videre uden for Boblen, og trods dyb ærgrelse over, at vi en dag må forlade vores Paradis, vil vi mødes i Helvede og skåle og omfavne hinanden, så vi kan huske riget, magten og æren i evighed.

Amen.

Indslag fra Tusmørkezonen

E18 & F18

E18: Testrup i tal

20,2 år er gennemsnitsalderen

78 % har haft problemer med tekst-fordelingen i Mormors kolonihavehus

5 % stemmer blå blok i dansk politik

22 % har crushet på Christian Dorph

88 % spiser flere boller end derhjemme

39 % regner med at flytte til Aarhus efter højskolen

53 % regner med at flytte til København efter højskolen

84 % har købt en øl i Sorgenfri bodega

91 % har pjækket fra morgensamling

58 % spiller mere volley her, end de gør derhjemme

Tusmørkezonen E18

Tekst af Michelle Kornstad, Solvej Kjær og Sofie Hjarnø

26 % havde en kæreste, inden de startede på højskole

20 % er blevet vegetarer, efter de startede

47 % er vegetarer

37 % af dem har ikke længere den samme kæreste

52 % har kysset med nogen fra højskolen

92 % spiser mere spread her, end de gør derhjemme

71 % har selv betalt det fulde beløb for opholdet

78 % lider af FOMO (fear of missing out)

41 % af rygerne ruller deres egne smøger

40 % ryger fast

89 % klapper af ting, som ikke fortjener en klapsalve

28 % har haft sex med nogen fra højskolen

14 % er først begyndt at ryge fast, efter de kom på Testrup

77,5 % nusser og putter mere her, end de gør derhjemme

Hvad er

Vala, 20 år, Island

Er taget på højskole i Danmark, fordi... *"Jeg havde hørt, at der var pæne drenge i Danmark, og at alkohol var billigt."*

En ting, som jeg ikke vidste, før jeg kom til Danmark, er, at danskerne elsker TEMAFESTER virkelig meget. Det kan være Shrek-tema, gender-bendertema eller bryllupstema; hvis der bare er tema, er danskerne glade. BRØD, BRØD, BRØD. De elsker også brød. Man kan lægge alt på brød i Danmark. Leverpostej? På brød. Fisk? På brød. Pålæg? På brød. Brød? På brød. SMØGER nu i 2018? Jeg var også overrasket over, hvor meget de ryger, noget jeg kun troede skete i franske film før 1995.

Shion, 21 år, Japan

Er taget på højskole i Danmark, fordi... *"Jeg ville gerne bo i Danmark for at øve dansk og opleve et liv blandt danskere. Min dansklærer anbefalede mig Testrup Højskole. Jeg har også hørt, at der kommer mennesker med forskellige baggrunde, og det lød spændende for mig!"*

Det er interessant, at der er MANGE SLAGS MÆLK pakket i farverige kartoner. Jeg tænker, at det kun er muligt i Danmark, hvor der er en daglig landbrugsindustri. Hvordan kan en dansker genkende de forskellige slags mælk? Eller har I jeres egen yndlingsmælk? Jeg er faktisk blevet overrasket over, at mænd og kvinder er meget TÆT PÅ HINANDEN. I Japan berører man som regel ikke hinanden undtagen som kærester. Men jeg vænner mig lidt ad gangen til det, og jeg kan godt lide knus! Jeg er misundelig på Danmark for deres UDDANNELSESMULIGHEDER. Man har jo ret til at læse noget, som man har lyst til. I Japan koster det ca. 45.000 kr. pr. år at studere på et nationalt universitet. En økonomisk og undervisningsmæssig afgrund mellem sociale klasser bliver større.

Tusmørkezonen F18
Tekst & foto af Olivia Zangger og Maria Lykke

dansk?

Annleena, 23 år, Tyskland

Er taget på højskole i Danmark, fordi... *"Jeg kan virkelig godt lide det danske sprog og kultur. Jeg har rejst mange gange til Danmark med min familie, derfor startede jeg med at lære dansk."*

Danskerne er virkelig åbne, når det kommer til BADEVÆRELSER. Engang da jeg var i brusebad, og døren ikke var låst, kommer der en pige ind. Jeg tænkte, at det var min bofælle, så jeg sagde bare "hej". Men hun spurgte: "Hvem er du egentlig?". Jeg tænkte lige: "Hvem er du? Fordi, jeg bor her. Det er mit badeværelse." Det var meget sjovt. Danskerne drikker rigtig meget KAFFE. Og her på højskolen har de skummetmælk. Men ikke rigtig skummetmælk (pisket). Derfor savner jeg at drikke en rigtig god cappuccino. HYGGE er en rigtig vigtig ting i Danmark. Men det er ikke kun at drikke kaffe sammen eller at have et stearinlys. Det er mere som en livsfølelse. Se en film sammen, spise eller snakke. Også at gå i sauna eller til sport kan være hyggeligt. Det har vi ikke i Tyskland.

Konstantin, 21 år, Rusland

Er taget på højskole i Danmark, fordi... *"Jeg kom her bare for at blive bedre til dansk, fordi det er svært at studere dansk i Rusland. Jeg kan godt tænke mig at studere i Danmark i fremtiden, men jeg har ikke nogle konkrete planer."*

Der er mange ting, som jeg synes er mærkelige (men samtidig sjove) ved danskerne. Det første, jeg har mærket, er, at næsten alle danskere godt kan lide, når det er KOLDT INDENDØRS. Det er ikke kun her på højskolen - næsten hver gang, jeg overnatter hos mine venner eller på et hotel i Danmark, er jeg nødt til at tænde for radiatoren. Det andet, som er mærkeligt for mig, er, at danskerne ikke siger noget ligeud. Hvis man gør noget forkert, er danskerne parat til at sige det på en sød og venlig måde — og det er meget imponerende! Men I skal være meget opmærksomme på det, hvis I rejser til Rusland — I vil kun have én chance for at gøre noget, og hvis I gør det forkert, vil I blive BANDET AF med det samme. Det sidste, som måske ikke er så flot, er, at mange danskere er DÅRLIGE TIL DANSK GEOGRAFI, og det kan være svært af finde ud af, om et sted er langt væk eller ej. Men det kan jo være spændende at høre, når ti danskere diskuterer, hvor en eller anden by ligger - på Sjælland eller på Fyn, når du ved, at den her by ligger i Jylland.

fællesskab

af Ida Koefoed Nielsen elev i F18

”Fællesskabet er et diktatur,” siger jeg, og Lasse griner. Vi holder fest uden for og inde i Nørregård; hver fest er en drøm om et fællesskab, og hvis jeg stillede mig op på stolen og sang med de andre, ville det være en berusende drøm, en svulmende fornemmelse i brystet, et indvendigt kor. Der er en uge til, vi skal forlade skolen. Ingrid går forbi vores bænk og spørger, om det går godt. ”Ja,” siger jeg, ”jeg har fået Instagram”, og Lasse griner. Christoffer går rundt og prøver at få alle til at gå ind på Nørrefloor, så vi kan synge ”Danmark” sammen. Rasmus vil gerne danse, Lasse vil gerne danse, jeg vil ikke danse og heller ikke synge. Jeg bliver udenfor. Heldigvis kommer William, så jeg ikke skal sidde alene.

I går var der ikke planlagt noget floor, og det skabte sammenstød i flere huse. Kirsten og jeg blev enige om, at det er dumt, at skolen ikke har et festlokale, selvom vi ellers var uenige; det virker så unødvendigt at skulle være uvenner, bare fordi man har lyst til at lave noget forskelligt. Men nu er der floor, og vi kan høre musikken ude på bænken. August er lige vågnet, han siger, at han ikke gider danse, når musikken er så dårlig. Han ruller en cigaret, og lige da han får den tændt, spiller ”Danmark” på floor. Han bander. I mit hus har alle købt hver deres kasse øl til den sidste weekend. Rygtet siger, at Mindebo har gjort det samme. Jeg har kun købt en sixpack med cola. Min telefon siger en fremmed lyd: en pige hjemmefra følger min Instagram, men jeg har ikke lyst til at følge hende. Hun liker mit første opslag som den eneste.

Tidligere på dagen forberedte jeg den sidste elevmorgensamling med Anders. Vi talte om politik, og han spurgte, om det ikke er dejligt at være et sted, hvor alle er venstreorienterede, når man er anarkist. Jeg sagde nej, jeg synes det er irriterende, fordi det virker som en automatik hos de fleste, og jeg kommer til at føle mig så ekstrem hele tiden. Så begyndte ”Don’t Stop Me Now” at spille, og vi fandt et vildt godt billede af Vala med et svejseapparat. Ved siden af billedet stod der noget på islandsk, og jeg tænkte, det måske betød ”taler du til mig?”, altså ”you talkin’ to me?”, altså Robert DeNiro i *Taxi Driver*. Jeg overvejede sådan noget med sprog og referencerammer, men sagde ikke noget til Anders, som var i gang med at beskære billedet. På bænken siger William, at han gerne ville være bedre til at sige fra, når der sker noget, han ikke synes er okay. Min cola er tom, så jeg vil gerne i seng. Jeg bliver alligevel lige siddende lidt, jeg har ikke lyst til at gå glip af noget.

Dagen efter regner det og Mads Eslund følger mig på Instagram.

Foto: **El Baradey**

NORDEN MØDTE MELLEMØSTEN – på Testrup Højskole!

Hvad sker der, når man inviterer over 40 arabiske og nordiske forfattere, der bor i det meste af verden, til Danmark og installerer dem på en dansk folkehøjskole i Jylland? Så får man litteraturfestivalen *NorthLit*!

Christian Dorph
Forfatter og underviser på Testrup Højskoles skrivelinje

af Christian Dorph

Idéen opstod for tre år siden til en reception for forfatteren Bjørn Rasmussen i en baggård i Rosenkrantzgade i Aarhus. Jeg snakkede med Christian Djurhuus, gammel testrupelev og leder af Skrivekunstskolen på Godsbanen, og det, vi talte om, er den lidt kedelige tendens til at invitere de samme forfattere, når man laver litteraturarrangementer, de samme godt 25 danske og nordiske navne. Hvis det går højt, kommer Karl Ove Knausgård måske til Testrup, som han gjorde i 2011 og 2013 – og går det knap så højt, får vi besøg af Tomas Espedal.

Hvorfor ikke i stedet invitere nogle helt andre forfattere? Hvorfor ikke invitere nogle, vi *ikke* kender i forvejen? Hvorfor ikke kigge ud i verden i stedet for at se ind i os selv?

Næsten al den litteratur, der oversættes til dansk, kommer fra vores egen kulturkreds – angelsaksisk, tysk, fransk og skandinavisk litteratur. Vi tror, vi ved noget om andre kulturer, og vi forestiller os (måske), vi ved, hvad der foregår f.eks i Mellemøsten, en region og et brændpunkt, som har haft stor betydning for vores kultur siden oldtiden og for den politiske udvikling i Europa de sidste 15-20 år. Fra Intifadaen i 2000 over den anden Golfkrig i 2003, kulminerende med Det Arabiske Forår og kollapsende med krigen i Syrien, har der været et konstant *flux* af billeder og nyhedshistorier. Men nyhedsstrømmen er blevet til en støj af ens budskaber, som hverken gør os klogere eller bedre i stand til at begribe virke-

ligheden bag billederne og overskrifterne.

Hvorfor ikke? Fordi vi ikke kender hinanden. Fordi vi ikke kender hinandens kulturer. Vi kender ikke hinandens traditioner, hinandens inderste tanker, drømme og forestillinger – og vi kender ikke hinandens film, litteratur og kunst særlig godt. Det er i al sin enkelhed tanken og visionen med *NorthLit* at etablere nogle møder mellem Norden og resten af verden, som forhåbentlig kan gøre os klogere – og hvis du vil vide noget om andre folks kulturer, deres baggrund og historie, er litteraturen et godt sted at starte.

NorthLit1 kaldte vi – lidt flot! – et topmøde mellem nordisk og arabisk litteratur. Festivalen forløb over fire dage d. 20.-24. juni på Testrup Højskole, på ARoS, Godsbanen og spillestedet Atlas, i alt 39 velbesøgte arrangementer, forfatter-talks, værkstedssamtaler, filmforevisninger, oplæsninger, koncerter, et politisk seminar på højskolen og en Sankthansfest lørdag aften.

Forud var gået et par år med udviklingsarbejde og planlægning samt et intenst halvt år, hvor vi slog et sekretariat op i den gamle forstanderbolig (Franks hus) bag Musikhuset og engagerede nogle dygtige folk til at assistere: idéhistoriker og mellemøstekspert Louise Rognlien og litteraturhistoriker og forlægger Mathias Ruthner. Senere fik vi følgeskab af Birk Danø, tidligere testrupelev og litteraturstuderende, og de tre kløede på med krum hals for at få det hele op at køre: hjemmeside, SoMe-kampagne, programplanlægning med logistik omkring de forskellige scener og hele det praktiske has med at få forfatterne hyret og fløjet hertil.

Når man laver noget første gang, og det er et helt nyt koncept, skal man både finde på det og lave støbeformene samt begå alle begynderfejlene – f.eks. at spamme Testrups mange Facebook-grupper (beklager!). Det var et stort arbejde, og vi kom til at løbe stærkt for at nå det. *NorthLit* var også præget af de mange lokale samarbejdspartnere og de mange sponsorer, så der var en hel del, der skulle klappes af undervejs; aftaler, koordinering, møder og budgetter med videre.

Heldigvis gik det godt! Vi gennemførte vores program som planlagt, og vi holdt budgetterne!

Mest interessant var det politiske seminar på Testrup Højskole d. 22. juni, hvor vi havde sat næsten alle forfatterne stævne i en række konstellationer, *conversation circles*. Sara Emilie Anker-Møller, tidligere testrupelev, var kurator på det, og det blev nogle intense debatter, bl.a. om det ulige søskendeforhold mellem Europa og Mellemøsten, og vi fik et unikt indblik i, hvad der foregår i regionen.

Fagligt mest spændende var det at udgive de arabiske forfattere på dansk. En antologi med alle forfatterne samt små bøger af bl.a. egyptiske Eman Mohammed Abd El-Rahim og Rasha Omran fra Syrien, som vi oversatte i samarbejde med to arabiskkyndige, June Dahy og Naja Bjørnsson.

Skal vi gøre det igen?

En højskole er en meget dansk institution. Vores elever er overvejende etnisk danske, vi synger danske sange fra den meget danske højskolesangbog, vi laver kurser og seminarer om Kierkegaard, Løgstrup og Karen Blixen, og vi hædrer den bedste danske litteratur med Montanas Litteraturpris.

At tage et kig ud i verden og udvide vores horisont hvert andet år kan måske blive et meget godt afbræk. Og næste gang skal *NorthLit* handle om et andet vigtigt brændpunkt: Rusland!

Det er i al sin enkelhed tanken og visionen med *NorthLit* at etablere nogle møder mellem Norden og resten af verden, som forhåbentlig kan gøre os klogere – og hvis du vil vide noget om andre folks kulturer, deres baggrund og historie, er litteraturen et godt sted at starte.

Blod

Blod fra fjerne byer
blod fra nære byer
blod der ikke kun har én farve
eller én type
blod der pletter store og små skærme til
blod der pletter mobilens høretelefoner
oppositionens blod
tilhængernes blod
blod i hasteindkaldte møder i hemmelige
lokaler
blod i halsen
blod i ordforrådet
blod i pludselig latter
blod i aftenens sammenkomster
blod i sex
blod i stedet for tårer
blod i luften
blod i støvet
blod i cigaretterne
blod i den billige alkohol
blod i natten
i gardinerne
på sofaen
på sengen
blod på fingrene
blod i ensomheden
og i længslen
og i fremmedgjortheden over for stedet
blod i luften
i søvnigheden
søvnen
og mareridtene
i forsøgene på at tilpasse sig
blod i det fremmede hus
i de fremmede gader
blod jeg aldrig før har åndet
blod i alt
blod som morderen efterlader
som morderne affyrer
morderne som stadig er her
som min ven poeten siger
min ven, poeten, som stadig er der
og beskytter sit digt mod mordernes detaljer
mens jeg er her
og overbevist om begivenhederne
så fuldstændigt overbevist
at jeg kan sige:
at
dette ikke er et digt
men en vished om det
som finder sted hver dag
og om at jeg, som er langt derfra
stadig er overbevist om det

Fra *Panoramaer af død og ensomhed* af den syriske digter Rasha Omran, oversat af Naja Bjørnsson, udgivet af Testrup Højskole og *NorthLit*.

To nye stjerner i haven – Nye elevboliger på vej

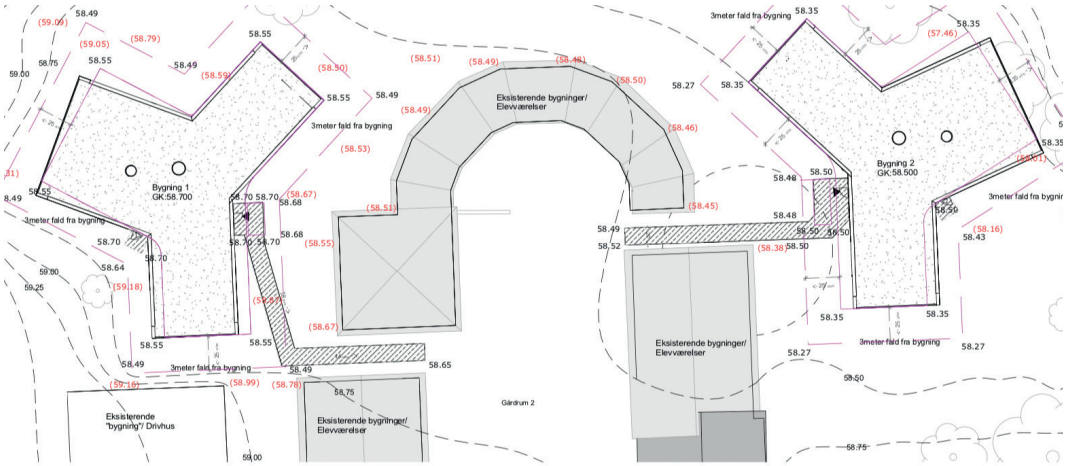

af Anna Riisgaard Nielsen

"Der er et kæmpestort hul ude foran vores vindue. Ved I, hvad det skal blive til?", var et spørgsmål, der blev stillet til første husgruppemøde i Sorgenfri. Eleverne havde selv mange gæt, men det store hul bliver hverken til en swimmingpool, en kælder eller en kunstig sø. Det bliver derimod fundamentet til den ene af to nye elevboliger. Men hvorfor skal vi have nye elevboliger? Hvad kan de nye huse? Og hvornår står de færdige?

I 1938, da Vesterhus bliver bygget, er det topmoderne – og "topmoderne" i 1938 vil sige, at der er håndvaske på værelserne. I dag er håndvaske på værelserne måske mere synonymt med "gamle bygninger". Det er med andre ord tid til fornyelse. De nye elevboliger er en fremtidssikring og et fingerpeg om, hvad der på sigt skal ske med de andre elevboliger.

De nye huse vil også betyde, at den sociale energi samles i haven. Samtidig samles den faglige energi i gården. Det sker, fordi vi frigiver plads i Vesterhus til kunst- og teaterlinjen. På sigt ønsker vi en renovering af Vesterhus, som skal give os et atelier til kunstlinjen, der hvor Vesterhus 2 er nu, og en såkaldt black box til teater i den nuværende gymnastiksal.

Men tilbage til de nye elevboliger. I dag er de nye boliger, ligesom Vesterhus nok var for daværende forstander Maren Grosen i 1938, topmoderne, ikke blot med håndvask på værel-

Anna Riisgaard Nielsen
PR- og Kommunikationsmedarbejder på Testrup Højskole og cand.public. i analytisk journalistik

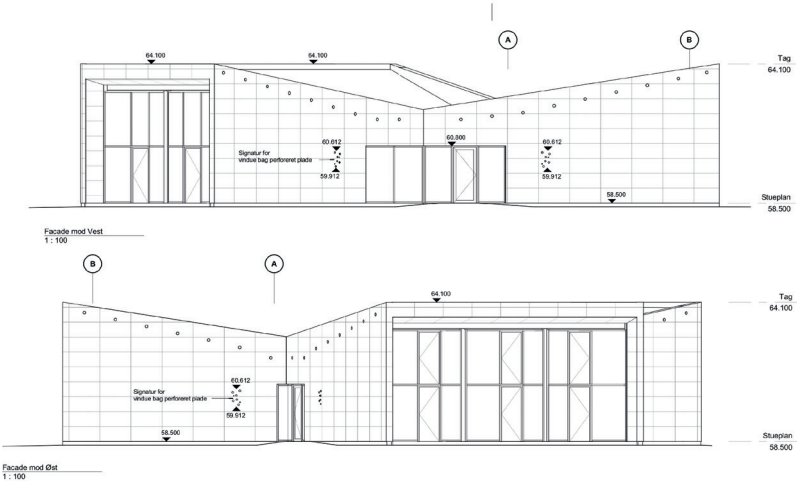

Der er et kæmpestort hul ude foran vores vindue. Ved I, hvad det skal blive til?

serne, men med et helt badeværelse til hvert værelse. De opfylder desuden alle nutidens krav om energi- og handicapvenlighed samt komfortforventninger – ikke mindst fra ældre kursister på sommer- og vinterkurserne. Boligerne har handicaptoiletter og ingen trapper, så det vil være muligt for os at tilbyde højskoleophold til elever i kørestol, hvilket hidtil ikke har været en mulighed. Endelig opfylder boligerne energikrav om vedvarende energikilder, da husene modtager strøm fra solceller, der er installeret på taget.

De to huse er på hver 307,5 kvadratmeter fordelt på syv værelser og en stor opholdsstue. Det smarte ved værelserne er, at der er en hems, som nærmest skaber et rum i rummet, der kan give øget privatliv til elever på de lange kurser eller til en forælder på et familiekursus. Samtidig betyder hemsen, at værelserne både kan benyttes som tremandsværelser og som dobbeltværelser, uden at der står en tom seng og fylder i rummet.

De nye huse er stjerneformede med tre længer og beklædt med fibercement, der gør begrønning muligt, hvilket vil kunne integrere bygningerne fint i landskabet. Yderst i elevboligernes længer er husene seks meter høje – hvilket giver god plads til hemsen på værelserne. Taget skråner ned i midten, hvor der er et stort ovenlysvindue, der giver naturligt lys i husenes store opholdsrum. Centreret i opholdsrummene er der en ø med køkken, garderobe og depot. Og med opholdsstuer på hele 70 kvadratmeter bliver der god plads til både husgruppemøder og hygge i sofakrogen. Vores oldfruer, Karin og Dorthe, er i gang med at undersøge, hvordan husene skal møbleres både flot, funktionelt og i samme stil som de andre huse.

Allerede til elevmødet i sommeren 2018 kom der mange bud på elevboligernes navne. Hen over efteråret har vi haft en postkasse stående i vindfanget, hvor elever og gæster kunne smide sedler i med forslag til navne. Hvis du har et forslag til husenes navne, så send dem gerne til testrup@testrup.dk inden den 1. april 2019. Navnene offentliggøres på Forårsweekenden d. 5.-7. april 2019 , og hvis dit forslag bliver valgt, vinder du et Augustkursus på skolens regning.

Husene forventes at stå færdige til sommerkurserne i 2019.

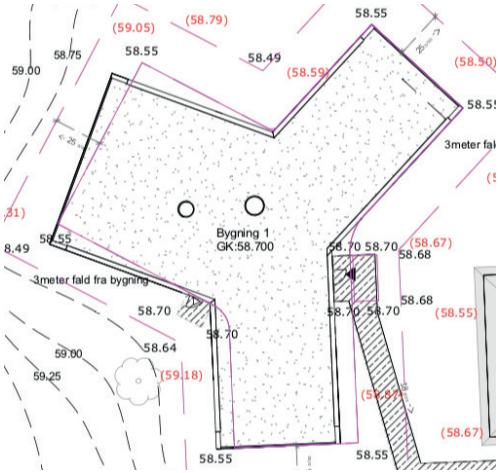

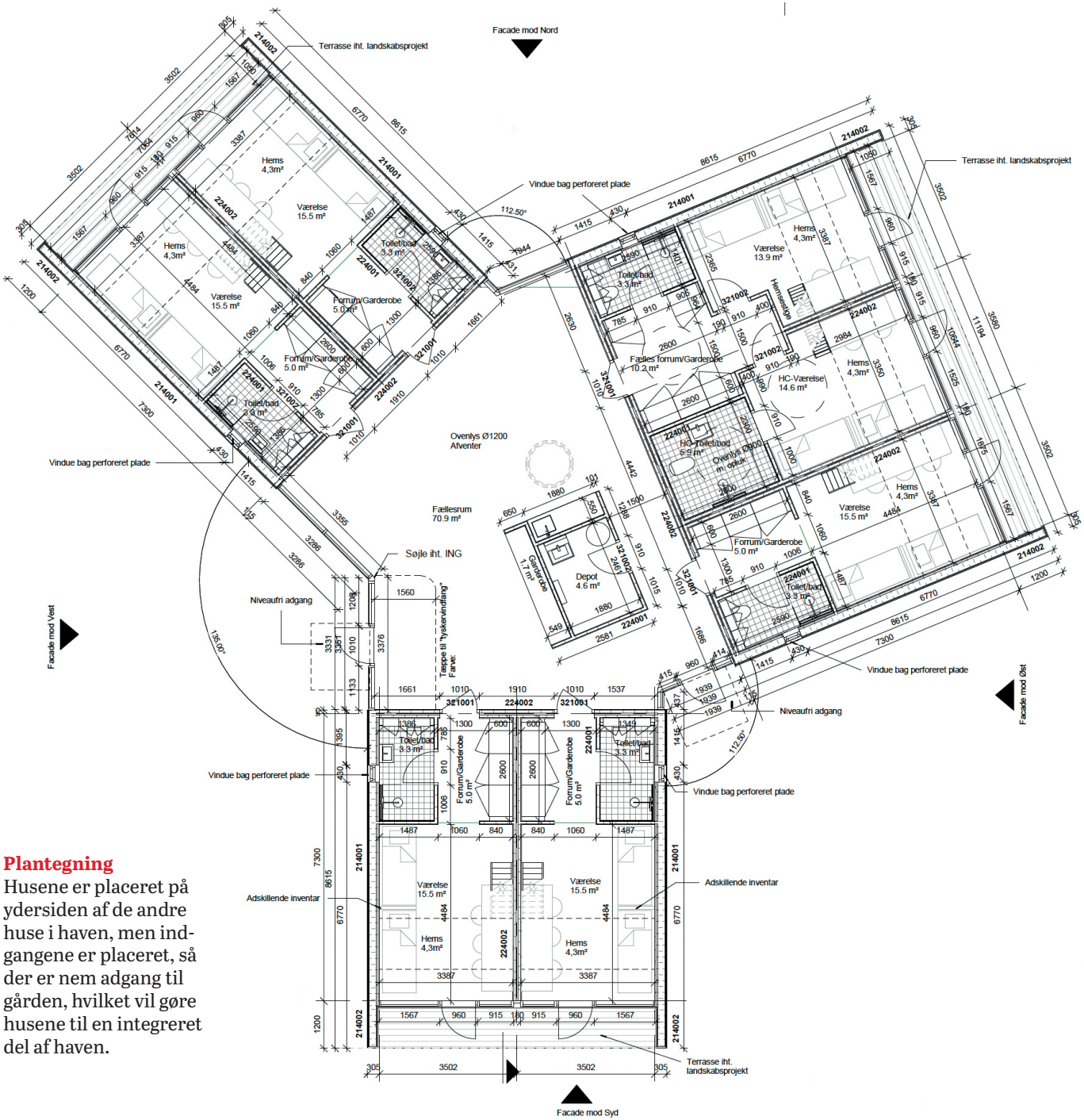

Plantegning

Husene er placeret på ydersiden af de andre huse i haven, men indgangene er placeret, så der er nem adgang til gården, hvilket vil gøre husene til en integreret del af haven.

Hvis du har et forslag til husenes navne, så send dem gerne til testrup@testrup.dk inden den 1. april 2019.

af Rasmus Gollin, E18

umage

af Andrea Bonderup elev i F18

Mit højskoleophold har på mange måder været fantastisk, men med det sagt, har jeg også fra tid til anden følt mig fjern fra oplevelsen, fællesskabet og mig selv. For lige så fantastisk som det kan være at leve i en boble med 130 mennesker, lige så svært kan det være at finde sin plads og rolle, om det så er i ens hus, på ens linje, ens værelse eller i det store fællesskab. Netop når 130 mennesker mødes om at skabe et rum for fordybelse og socialt nærvær, opstår der en hel masse muligheder for arrangementer, eksperimenter, udflugter, fester osv. Det er i forhold til dette slaraffenland af muligheder, at ordet "umage" har rodfæstet sig og fået en kæmpe betydning for mit højskoleophold. For i umagen fødes stjernestunderne ud af slaraffenlandet. Umagen i den sociale relation, i samtalen, evnen til at give sig hen til et menneske og være i stand til at centrere sin opmærksomhed om øjeblikket og ikke alt det omkringliggende. Det er evnen til at gå glip, som Svend Brinkmann nok ville kalde det, men også til selektivt at vælge til og dermed også vælge fra. Det er evnen til at gøre sit bedste og være bevidst om, at det er godt nok. Det er evnen til at finde kvaliteten ved de tilvalg, man gør, frem for at ærgre sig over alt det, man ikke kan kapere eller formå. For når vi vælger til, kan vi i langt højere grad gøre os umage, om det så er i forhold til os selv, det faglige eller hinanden. For det er, når vi gør os umage, at nærværet opstår og er med til at etablere den ånd, der gør højskolelivet til noget helt specielt, både for os selv og hinanden.

I min højskoletid har jeg oplevet en hel masse fede ting, mødt en hel masse fantastiske mennesker og produceret en del på min linje, men når jeg om 1 år, 10 år, 50 år ser tilbage på min tid på Testrup, vil jeg ikke mindes mængden af de ting jeg har gjort og oplevet, men kvaliteten af de små momenter, samtalen over en kop kaffe, gåturen rundt om markerne, nærværet mellem to mennesker, nærværet mellem 10 mennesker, fællesskabet mellem 130 mennesker. Men mest af alt vil jeg mindes den altgennemsyrende ånd, og hvorfor den var og er umagen værd.

75 år har de tilsammen været og undervist på Testrup Højskole. Elin, Frank, Lars og Thorbjørn har det til fælles, at de kan fejre jubilæum i år 2018.
Årsskriftsredaktionen har spurgt jubilarerne, hvad de er optagede af i dag, og hvad der gjorde særligt indtryk på dem i hine tider, da de blev ansat for 10, 25 eller 30 år siden.

Jubilarerne anbefaler...

10-års jubilar, Frank Beck Lassen: underviser på filosofilinjen og i valgfaget Livsfilosofi. Ph.D. i idéhistorie.

10

FRANK ANBEFALER

2008

Da jeg i 2008 blev ansat på Testrup Højskole, var der ingen, der så serier. Altså, det gjorde mange jo, men det "at se serier" var endnu ikke blevet til det fænomen, det er i dag. Det gav ligesom ikke mening at spørge henkastet over middagsmaden i spisesalen: "Hvilken serie har du gang i for tiden?" Min indgang til serielivsstilen var *The Wire* (2002-2008). Jeg fik den anbefalet, købte DVD'en (sådan var det jo) – og gik kold i den. Tempoet er lavt, opbygningen af figurerne møjsommelig, konflikterne ikke altid helt tydelige. På mange måder er den lige så meget en form for filmisk sociologi som "TV". Men jeg blev klogere og måtte indse, at den er genial. Intet mindre.

2018

10 år senere. Der er ikke meget nyt at fortælle. Jeg fik set *The Wire* færdig, men det er stadig den amerikanske udgave af forbrydelse og straf, der er interessant. Jeg lytter til 3. sæson af podcasten *Serial* (2018). Sarah Koenig, der har et vildt nærvær i radioen, er flyttet ind i byretten i Cleveland, Ohio, og laver lange beretninger fra det amerikanske retssystem. Jeg er selv domsmand ved byretten i Aarhus – og at høre fra hverdagen i det amerikanske retssystem er en gyser. Skal I for retten, så lad det være i Aarhus og ikke i Cleveland.

10

10-års jubilar, Thorbjørn Krogshede: underviser på musiklinjen og i valgfaget Fysisk grundtræning. Cand. mag. i filosofi og musikvidenskab.

THORBJØRN ANBEFALER

2008

Dét at lade sig informere ud fra impulser uden omtanke.

At søge en spontanitet på tværs af krop, tanke og følelse, som uvægerligt piller ved noget fundamentalt i tidsindstillingen. Det drejer sig om den nære fremtid. Det drejer sig om at fornemme tingene, inden de sker, så de sker på en anden måde. Fornemmer man tingene, inden de sker, er der en mikroskopisk chance for, at noget kan blive sat fri, som ændrer det, der sker.

Lyt til Keith Jarretts solokoncerter. En strøm af toner udført med en timing som i ekstrem grad er båret af en kropslig intelligens og energi. Det er en fryd at høre på. Spejlneuronerne flipper helt ud.

Desværre afslører der sig også en tendens til noget alt for subjektivt. Noget, der lugter sentimentalt.

2018

Dét at lade sig informere ud fra strukturer i verden.

Verden er struktureret på mangfoldige måder, og med en smule analyse er det muligt at begribe en flig af noget. Eneste problem er, at analyser næsten altid kun er i spil *after the fact* og derfor er abstrakt på en død måde. Dødkedelig. Selvfølgelig kan det lade sig gøre at lege med strukturer i det konkrete og levende. For eksempel er tal ikke døde størrelser, som "vil" det samme. Vi ved jo inden for musik, at tre er noget fundamentalt andet end to. Tre er ikke bare en mere end to. Og fire er en verden for sig, som fuldstændig har lagt bånd på vores frihed. Det virkelig interessante er, at en rent abstrakt matematisk forståelse af omtalte fænomen er latterlig. Alligevel er det vel matematik? Men en reel forståelse og bevægelse fra det abstrakte mod det konkrete kræver, at man tilegner sig strukturerne på flere niveauer. Uden en kropslig og følelsesmæssig tilegnelse spiller det ikke.

Lyt til Arvo Pärt og Schnittke. De formår at konkretisere det objektive. De bevæger sig væk fra navlen og piller i noget meget mere interessant.

25-års jubilar, Elin Vestergaard: underviser i Litteratur, Fortælleværksted og Dansk for udlændinge. Cand.mag. i nordisk sprog og litteratur samt litteraturhistorie.

25

ELIN ANBEFALER

1993

Da jeg havnede på Testrup i 1993, havde jeg en ret dybtgående relation til den tjekkoslovakiske eksilforfatter Milan Kunderas romaner. Men var det nu *Tilværelsens ulidelige lethed* (1984) eller *Udødeligheden* (1990), der var bedst? Det store spørgsmål blev diskuteret med en kollega, og jeg holdt på *Udødeligheden* – måske fordi den har en klukkende munterhed, der supplerer den ellers forførende melankoli, der går igen i alle hans romaner.

Men 1993 var også starten på, at min reol, min hjertekule og min undervisning uigenkaldeligt blev influeret af Paul Austers romaner. De rummer historier, der på forunderlig vis opstår og flettes sammen af tilfældighedernes spil. *Tilfældets musik* hedder en af romanerne (1990) – en titel, der kunne passe til hele den lange skønne stribe i reolen.

2018

Jo – Auster må altså også med i 2018-anbefalingen med mammutromanen *4321* (2017). På alle måder *great*. Archibald Fergusons liv i fire versioner. En mangfoldighed af tanker og relationer og tilfældenes musik skrevet i et exceptionelt veloplagt og rummeligt sprog. De 968 sider er alle en nydelse – men måske et omfang, der især kalder på Auster-nørder.

Karl Ove Knausgård må også med som en aktuel litterær kæledægge. *Om sommeren* (2017) er fjerde bind af Karl Ove Knausgårds årstidsbøger, hvor han i små encyklopædiske stykker udfolder samme specialitet som i samlingen *Min kamp* (2009-2011) (endnu en mammut) og i den fremragende essaysamling *Sjælens Amerika* (2013): Indtagende og skarpt dykker han ned i dybt personlige oplevelser og indfanger samtidig det fællesmenneskelige.

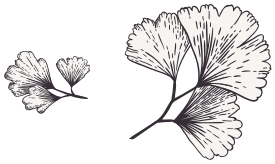

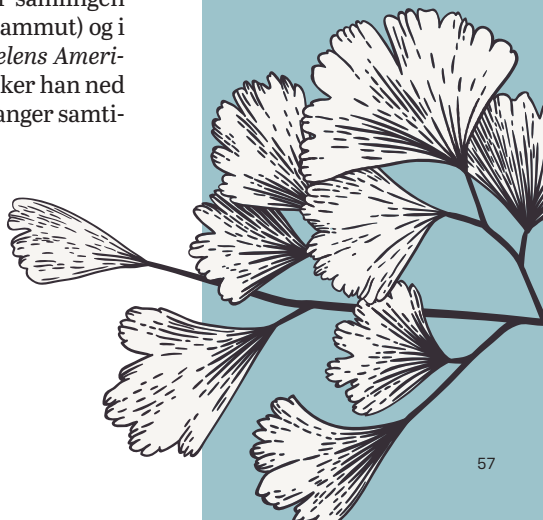

30

30-års jubilar, Lars Koue Mogensen: underviser på kunstlinjen og i fagene Keramik og Foto. Uddannet på seminariet for Kunst og Håndværk i Kerteminde.

LARS ANBEFALER

1988

I sommeren 1987, et halvt år før jeg startede på Testrup, var jeg på gammel-elev-kursus på Vrå Højskole. Her hørte jeg Leo Tandrup tale om sin nye bog *Folkedrabet* (1987), der for at citere bagsiden, handler om:

"Den 'småborgelige' dansker, der stadig tror på kærligheden, er stolt af sit hjem, sin ægtefælle og børn og holder af at se Elkjær sparke bolden i nettet, føler sig svigtet af den såkaldte intellektuelle elite. For den lever splittet fra og uden respekt for den moral, befolkningen tror på – heller ikke kunsten kan give folk råd om tilværelsen. De fleste kunstnere dyrker den postmodernistiske modetænkning, der vil skabe ud fra tomheden, hvad kun Gud er kommet godt fra... Ikke mindst er bogen dog en kærlighedserklæring til den danske befolkning og en appel til intellektuelle om at vedkende sig deres rødder i folket."

Tredive år senere kan man i bagklogskabens klare lys se, at han fik ret.

2018

Vi har skabt et reaktionært parti som kan trække omkring 20 % af befolkningen, mens de øvrige partier løber om kap for at tilhøre og omfavne eliten. Det være sig den økonomiske, kulturelle, kreative eller intellektuelle elite. De råber næsten alle i kor om, hvor forfærdeligt det er, at nogen kan stemme på DF. Og så kommer det drilske spørgsmål: Hvis de er så fandens kloge, hvorfor kan de så ikke overtale de "dumme DF'ere" til at gå tilbage og stemme på de stuerene?

To aktuelle bøger, som jeg vil anbefale, og som angriber denne problematik er:

J.D Vance: *Hillbilly Elegy – a memoir of a family and culture in crisis* fra 2017 med en fantastisk beskrivelse af forarmelsen af den amerikanske arbejderklasse under Clinton, Bush og Obama.

Lars Olsen: *Det forsvundne folk* fra september 2018 viser, hvordan arbejderklassen er forsøgt afskaffet, og hvad der sker, når man prøver at usynliggøre over 40 % af befolkningen.

pendulfart

af Sofie Hoppe Søe elev i E18

Dag 1
Jeg har lige taget et bad, for jeg stank sådan af røg efter at have siddet ude i en pavillon og talt om skumfidusgysere.

Dag 2
Af de 16 højskolesange vi stemte i til under fællestimen i aftes, kendte jeg fire.

Dag 3
Til mocktailparty stiller vi op med farverige sodavandsdrinks, soundboks og speeddating i bedste Paradise Hotel-stil, som vi kan forestille os uden overhovedet at have set serierne.

Dag 4
De værste og bedste sociale scenarier, mit humør og mine forventninger svinger i vild pendulfart igennem boldspilsturneringerne og lagkagepyntningen til husgruppevisitten.

Dag 5
Jeg lærer, at Ravnholt, Tranbjerg og Mårslet er byer, og at spread, gratværk og rumboer er ord.

Dag 6
På gårdspladsen fører en snak om at finde rytmerne i de sprudlende højaktivitetsniveauer, vi er midt i, til et kram.

Dag 7
Mine roomies er vågnet, fordi mit Spotify blussede op med sang. Nu må jeg få lagt mobilen væk og sove bare lidt, inden vi går i gang igen om gode seks timer. Skønt.

lyset over auguku

Sommerens farve har været gul. Strålende sol, afsvedet græs, blinkende advarselslamper. Hvad skal vi gøre af os selv i denne verden?

af Celeste Borchorst Faurschou elev i F17

Markerne breder sig, høstede og stubbede, så langt øjet rækker. Jeg er et lille bybarn, der har fundet horisonten igen.

Som førstegangsdeltager på Auguku ved jeg ikke helt, hvad jeg skal forvente, da jeg træder ind på den velkendte gårdsplads med det store lindetræ i en slipstrøm af hyggeligt pludrende unge mennesker. Det er jo mit gamle Testrup, og så er det alligevel noget nyt, for næsten alle mine rygsækbelæssede rejsefæller har indgraveret deres navn i de gule mure og har deres egen historie om Testrup med sig. Men kaffen smager som den plejer, og koppen føles velkendt i hånden.

Mens vi sidder i foredragssalen, rammer regnen os som en sitrende befrielse. Kollektivt lettelsens suk.

Jeg går i nye mønstre: den hurtige vej fra skrivelokalet til spisesalen, fra gården og direkte til Glædens Hjem, hen over et træstubbet jordstykke, der før var skov. Mine fodspor tilhører ikke mit gamle testrupske jeg, men en ny Auguku-deltager.
Sig dit navn og noget, man kan smøre sig ind i. Små latterenklaver giver lyd fra sig på skift. Husgrupperne leger i skumringen.

Himlen er hvælvende, og vi kaster os i bølgerne. Det er en nærmest grotesk idyllisk situation: en ring af mennesker, der holder hinanden i hænderne ude i vandet, synger venskabssangen og laver 10-20-30. Dem, der er tættest på stranden, kan hoppe rigtigt og højt, mens dem, der er længst ude i vandet, ikke rigtigt kan nå bunden. De kan dog stadig synge. Jeg kan næsten ikke rumme alle komponenterne i denne filmisk perfekte aften. Jeg føler mig faktisk lidt uden for det hele midt i isvafler og fællessang omkring et kunstigt bål (sommeren 2018 tog retten til ild fra os). Strandbesøgende går langs vandkanten og sender blikke i vores retning. Augustaftenen henter et helt særligt lys ned over stranden. Det er et inderligt skært lys, der foregøgler efterår og kulde i luften, men endnu er det stadig sommer. Vi bærer sand med ind i busserne.

20 mennesker hopper op og ned til MGP-musik stuvet sammen på et lille værelse. Vi har fodret vores gæster med lakridssnøre og udskiftet pæren i loftet med en diskokuglelampe.

Gå med til fest! Mitwegsmotweg er over os. Gå med i processionen, der snor sig fra Vesterhus og ned til Nørregård, hvor den drejer op mod spisesalen igen. Flyd med strømmen, og lad den bære dig ind over tærsklen til bruset af lyd og lys. Kast dig ud i en stammelignende

dans med en pige i bare tæer, til I begge gisper. Mon ikke vi kan peake max sammen med hinanden.

Mine Damer og Herrer, tag godt imod: Niels Malmros! Og publikum tror ikke deres egne ører – er det virkelig ham? Alle er samlet i Store Sal, og Testrup Late Night Shows premiere sætter kulturcaféen i gang. Ind kommer instruktøren, hvidhåret men i fuld vigør, veloplagt og vittig og efter ham følger: Simon Axø, mine Damer og Herrer! Sikke et makkerpar, sikke de kan tale og gætte farven på trøjer med lukkede øjne, og sikke dog husorkesteret kan spille, Testrup Late Night Show har gjort det igen, publikum er ellevilde og klapper hænderne røde, mon ikke vi kan fortsætte det vilde kulturridt ovre i teltet, mon ikke publikum giver den op for det ene strålende act efter det andet, mon ikke Guld-i-mund-crew vælter kulturcaféen nu. Mon ikke der så kommer en vanvittigt sejt pimpet bil kørende ind i festen midt i det hele. Folk danser på bilens tag og hænger ud ad vinduerne, og det kraftige lys fra forlygternes projektører danner skarptskårne skygger mellem natten og menneskene.

Hvepsene har kronede dage og drikker sig fulde i gæret blommesaft. De summer dovent rundt over vores hoveder og lander i vores aftensmad.

Sommerens farve har været gul. Strålende sol, afsvedet græs, blinkende advarselslamper. Hvad skal vi gøre af os selv i denne verden? Vi må blive intensive lynkunstnere og italesætte varmen gennem en udstilling ved Verdens Ende. En række vandballoner spændt ud på en snor mellem to stolper: ”There is only pis in one of them”. Vi må kaste baljer med vand på hinanden, hvis det hjælper. Men vi må også give os selv lov til at glemme det hele og kaste os helhjertede ind i en wrestling-kamp bag Nørregård. Vi må heppe på de gode og buhe af de onde og juble, når en maskeret hævner viser sig.

På bunden af syltetøjsglasset, på en lille holder, har Susanne placeret en sæbeboble. Den kan holde sig i live der i flere dage, en lille blank tidsboble.

Auguku-boblen springer, da elevmødet starter, men det er blot et nyt skud Testrup. Der foretages et spadestik. Jeg føler et underligt ejerskab over de nye elevhuse, som jeg aldrig kommer til at bo rigtigt i.

Stående på stolene synger vi os ind i natten. Rør med en Brasso-pudset ske i mit blik til jeg knap kan skelne årgang fra årgang, vand fra champagne og min egen øl fra naboens.

Det er morgen og kun smagen af brunsviger dulmer mine tømmermænd. Måske føles hverdagen nogle gange som en slutspurt. Men solopgangen over Testrups gule marker har guld i mund, guld i mund, guld i mund.

ro

af Isabell Larsen-Thomsen elev i F18

Der er lunt i spisesalen. En kande vand og juice står foran mig. Jeg er bukket hen over en krydsogtværs sammen med tre andre tessere. Klokken er 12:30, vi har arbejdet på krydsogtværsen i en time nu. Der er ro i min krop.

Selvom der er fart over Testrup Højskole med masser af begivenheder, er der også ro. Det, jeg har lært om mig selv på Testrup, er, at jeg har brug for den ro. Jeg levede et meget stresset og presset liv på gymnasiet, og jeg fortsatte denne levestil i mit sabbatår, hvor jeg arbejdede intenst, samtidig med at jeg så tonsvis af venner og en kæreste og tog til forskellige begivenheder. Jeg troede, at det var sådan, at jeg skulle leve mit liv, og at jeg havde det bedst sådan.

Da jeg landede på Testrup, begyndte jeg på det samme igen. Jeg ville nå det hele, ville være en del af det hele, jeg ville kende alle. Dog ramte højskoleånden mig hurtigt; jeg begyndte at sige fra, begyndte at tage mig tid til tingene, at få ro på. Jeg gav mig selv lov til at bruge lang tid på at skrive en tekst eller lang tid sammen med kun ét menneske for at lære dette ene menneske at kende.

Da jeg rykkede ud af min dagligdag og ind i en ny kontekst, begyndte jeg at se tilbage på min livsstil og begyndte at reflektere over den. Dette skete især for mig i faget Resonans. Jeg kunne pludselig se, at jeg havde levet for meget i overhalingsbanen, og at jeg faktisk har det bedre, når jeg giver mig selv ro til at være mig. Når jeg tænker på Testrup Højskole, ser jeg et sted, hvor der er plads til at fordybe sig og tage tingene i et roligt tempo. Vi passer nemlig på hinanden, vi ønsker ikke at presse hinanden ud til et punkt, hvor vi kan briste. Vi giver plads til det enkelte individ og dets tempo, hvilket var det helt rigtige for mig. Dette mærkede jeg især, da jeg havde en gæst på besøg, som sagde: “Isabell, du virker meget roligere end før. Du virker gladere.”

MIG?

Følgende tekst er formandens beretning fra generalforsamlingen på elevmødet d. 5. august 2018.

EN KÆRLIG KÆMPEORGANISME

Hvad, hvordan og hvorfor elevforeningen?

Andreas Sikjær
Tidligere formand
for Elevforeningen
for Testrup Højskole
og cand.it.
i digital kommunikation og design

af Andreas Sikjær

Jeg har besluttet, at min beretning i år skal have tre spørgsmål som omdrejningspunkt, for jeg mener, at jeg med dem kan berette fyldestgørende om elevforeningsåret 2017/2018.

Hvad?
Det første spørgsmål er: Hvad er elevforeningen? Elevforeningen er en efterårsweekend, en forårsweekend og et augustkursus. Derudover er elevforeningen et årsskrift. I år arrangerede Besty (elevforeningens bestyrelse, red.) yderligere et elevforeningsseminar med det formål at videndele og sparre med andre elevforeninger om vores arbejde med at vedligeholde tidligere elevers forbindelse til skolen. Derudover blev der arrangeret en post-augukufest i september og en sangaften i januar.

Efterårsweekenden (i 2017, red.) blev øjeblikkeligt udsolgt, og E17 tog kærligt imod os, da vi ankom en weekend sidst i september. Vi quizzede fredag aften, og lørdag brugte vi på workshops som *Fight hard... or die bye paper, Homo erectus sapiens sapiens economicus mennesket* – det var en papmacheworkshop. Der var også Gyldne Tider med Gyldne Løver, Testrotica, Ekstatisk Svedekor og mange flere. Festmiddagens overdådige menu kunne Nina præsentere i en lige så overdådig hat fremstillet tidligere på dagen. Søndag gik vi, traditionen tro, fra Tangkrogen til Moesgaard Strand.

Alt i alt en skøn weekend hvor vi kunne tage hjem med trætte øjne og en masse højskolefølelse i maven. Forhåbentligt havde vi også efterladt et indtryk hos E17 om, hvad elevforeningen er.

Sidste års årsskrift kom på grund af nogle fejl fra trykkeriet en smule forsinket, men nåede trods alt frem inden jul. Heri kunne vi blandt andet læse Simon Axøs første beretning. Vi kunne se Mathildes billeder og læse hendes beretning om Auguku 2017. Der var billeder af de seneste årgange, og vi kunne læse om skolens aktiviteter, ugekurser, sangaftener, foredrag, koncerter og meget mere. Endnu engang et flot årsskrift, som vi kan være rigtig stolte af at sende ud i verden og ud til vores medlemmer.

Forårsweekenden i april fik temaet *Rav*. Det lidt skøre tema voksede, da det blev smidt i hænderne på testrupelever og lærere. Således opstod workshops til lørdagen som *Ekspedition og andet ragelse, Rav i den, Ravkikkerten, Hvad raver det mig hvad du synger* eller den modsatte Kom lad os rave os! Under workshopsene kunne man se flere gå rundt med merchandise som krus, T-shirts og muleposer med mere eller mindre photoshoppede motiver af forskellige ansatte på skolen, som de havde vundet aftenen forinden i et bankospil. Men hvad så med rav? Altså rigtigt rav? Til det havde vi foredrag med Anders Leth Damgaard, en tidligere Testrupelev, der med passion og en rigtig stærk formidlingsevne formåede at gøre det hamrende relevant at kigge på insekter, der blev fanget i en klat harpiks for millioner af år siden.

Auguku 2018, det 26. i rækken, var endnu engang en fantastisk uge for de 150 deltagere. Det er fantastisk med så stor en opbakning fra gamle elever, auguku-gengangere og folk, der aldrig har været på Testrup Højskole før. Auguku er lidt som et kæmpemæssigt spraglet monster, der får alt til at gro voldsomt inde i maven på sig, og sidst på kurset forstår man, hvor stort monstret har vokset sig, og at det faktisk slet ikke er et monster, men en kærlig kæmpeorganisme af kreativitet, venskaber, glæde, mod, tryghed, sang og fest. Igen nævnt og ingen glemt, men når det kommer til linjefag og workshops, så leverer Testrup Højskole i verdensklasse!

Auguku 2018 var kendetegnet af en samlet energi. Når vi dansede til mitwegsmotweg, badede ved vandet, sang, var til morgensamling, foredrag eller fremvisning, så var vi der alle sammen. Da jeg bød velkommen til Auguku beskrev jeg det som et fyldt dansegulv, der er fedt at være på, fordi alle de andre også er der, og det gik i den grad i opfyldelse.

Vores forening er også vores medlemmer, og i år har der været en rigtig positiv tilslutning til elevforeningen. Fra holdene E17 og F18 har hele 159 personer meldt sig ind i elevforeningen. Det er fordelt på 24 1-års medlemsskaber, 103 10-års medlemsskaber, og hele 32, der har meldt sig ind i foreningen for resten af deres liv. Det er virkelig et stærkt tegn, at så mange har lyst til at bakke op omkring vores elevforening.

Det var svaret på, hvad Testrup Højskoles Elevforening er. Men for at komme ordentligt omkring det hele, skal vi også spørge: hvordan? Hvordan kan alt dette blive en realitet?

Hvordan?
En af de ting, der får hjulene til at dreje, er de folk, der render rundt på skolen til daglig. De er altid friske på, at der kommer en elevforening og skaber en vis form for kaos i sammenligning med hverdagen. Køkkenet, pedellerne og oldfruerne er altid parate til at strække sig langt for at få vores planer til at lykkes. Uvurderligt er også Helles og Gittes arbejde på kontoret. Der er også lærerne, der altid står klar med fede workshops og linjefag, og for øvrigt sparker en fed energi ind i vores arrangementer. Tillad mig lige kort at fremhæve en vis Thomas Zeuthen, som udover at være fast inventar ved klaveret til festmiddagene, adskillige gange og på eget initiativ, har

"Vi skal have det godt med at gøre ting, der er gode for os selv og ikke er knyttet til, hvad vi tror andre forventer af os.

stået for partybands til vores fester. Der ligger et stort arbejde i at koordinere med bandet, stille op og lave lyd. Det arbejde sætter vi meget pris på.
Det seneste år har vi haft en ny forstander at arbejde sammen med. Udover at det går fremragende med nye byggerier og store elevtal, kan vi konstatere, at gamle elever og elevforeningen har været lige så hjerteligt velkomne tilbage på skolen som altid, og den stil er vi vilde med. Tusind tak for tilliden Simon; jeg håber, elevforeningen altid vil leve op til den.

Der sker også ting i elevforeningen, som ikke er planlagt af Besty. Her vil jeg fremhæve en post-auguku-fest arrangeret (i efteråret 2017, red.) af Susanne Christiansen, Rose Sofie Levinsen og Maria Florentsen. Tusind tak for at I tog initiativ til en aften, hvor vi kunne mødes igen med alle vores auguku-venner, synge sange og danse. Blandt andet tog Anders Agersnap et fedt initiativ og arrangerede en sangaften med Jørgen Carlsen i januar, og til den bemærkede jeg, at fremmødet inkluderede elever fra årgange helt tilbage til år 2006. Jeg synes, at det kraftigt understregede, at mange stadig føler sig som en del af testrupfællesskabet mange år efter deres højskoletid, og det mener jeg, er utrolig positivt.

Vores fantastiske årsskrift blev (i 2017, red.) kreeret, redigeret og opsat af Alexandra Wedderkopp, Anna Wittenkamp Rich, Emilie Beck, Ida Marie Auken Beck, Nikolaj Stilling, Sally Jo Ringhof og Silke Fensman. Tusind tak for jeres flotte arbejde. Uden jer intet årsskrift.

Det næstsidste, jeg vil nævne, når vi taler om, hvordan vi får skabt de ting, der er elevforeningen, er workshoplærerne. Når vi laver vores weekender og augustkurset, er vi utrolig afhængige af alle vores fantastiske workshoplærere, som altid udfylder de rammer, vi sætter, med utroligt velforberedt, skørt og væsentligt indhold!

Bestyrelsen, i elevforeningen, Besty, har selvfølgelig også en del fingre med i spillet, når vi blandt andet lægger programmet, finder workshoplærer, sælger billetter, skriver e-mails, *skyper*, skriver e-mails, holder møder, skriver flere e-mails og afvikler.

Om nogle få timer ser besty meget anderledes ud, end den har gjort det seneste år. Troels, Emilie, Henrik og jeg selv er på valg og genopstiller ikke igen. Mathias har derudover også valgt at stoppe. Det betyder, at der rundt om bordet i fremtiden sidder Ida, Eske og Thomas samt fem nye ansigter. Det er en stor udskiftning, men jeg er ikke et sekund i tvivl om, at I tre er klar til at løfte opgaven, hvis I holder fast i jeres energi, initiativ, ansvar og evne til at sætte en stemning. Og så får I selvfølgelig hjælp af fem nye, som jeg er sikker på, kommer med en ordentlig omgang gåpåmod.

Emilie Bernt Haag har været i Besty i to år. Jeg kender ikke en så utrættelig humørbombe, hvis krop altid udstråler en oprigtig glæde ved at være lige der, hvor hun er, og på den måde minder hun konstant én om, hvor fedt det er, det vi laver her. Samtidig har hun et rutineret blik for planlægning og afvikling og giver Bestys bedste krammer.

Henrik Bayer Elming blev ligeledes valgt ind under jubilæet i 2016 og har siddet i to år. Henrik, du er sådan en man kigger på én gang, og så kan man lide dig, og man er altid godt tilpas i dit selskab. Du skaber et varmt rum, hvor man altid føler sig tryg og glad, fordi du evner at skabe en stemning uden at fylde. Det er også derfor, at folk fatter sympati for dig og de opgaver, du har fået, fremfor at tænke på, hvor irriterende det er, at du lige har sendt dem i opvasken.

Mathias Estrup Fallesen stopper efter tre år. Du er Bestys vestegnsdreng, og har virkelig givet kulør til Besty. Din store viden om kultur

og politik har også altid været værdifuld, når vi har søgt efter foredragsholdere og lignende. Derudover ved jeg, at når du strækker den til det absolut sidste søndag morgen og dropper alt om en ordentlig søvn efter en fest med F18, inden du tager afsted mod Brøndby Stadion, så er det fordi, at Testrup virkelig betyder meget for dig.

Troels Kortegaard Ullerup stopper efter 4 år i Besty. Det allerførste du tænkte, da du kom ind i Besty var "Fuck! Det har jeg måske slet ikke tid til", fordi du lige var kommet ind på skuespillerskolen. Men du fandt tiden, også når den faktisk ikke var der. Det er dedikation! Du har om nogen følelserne med i vores arbejde med at lave højskole og kan bedre end nogen anden få de bløde og væsentlige værdier på vores dagsorden. Du har modet til at tænke anderledes og tør stå ved dine holdninger, men du kan også lytte og nå til enighed, og det har været utrolig vigtigt i vores bestyrelse.

Jeg stopper selv efter seks år i Besty. Til det vil jeg blot sige, at jeg er dybt taknemmelig for, at jeg af denne generalforsamling tre gange har fået lov til at arbejde med noget, jeg synes er væsentligt og har betydning. Jeg vil også sige tak til de nitten personer, jeg har haft den helt fantastiske fornøjelse af at sidde i bestyrelsen med. I har virkelig farvet mit liv både på og uden for Testrup Højskole.

Det var et svar på hvordan elevforeningens aktiviteter bliver en realitet.

Hvorfor?
Det sidste og vigtigste spørgsmål er: hvorfor har vi en elevforening?

Jeg blev oprigtigt inspireret til at besvare dette spørgsmål, da jeg så Dronningens nytårstale. Hun talte om, at vi alle sammen skulle være bedre til at gøre noget, som var ufornuftigt, men fordi det faktisk var godt for os, så var det egentlig fornuftigt nok alligevel.
Selvom jeg synes, at vores sprog burde rumme alternativer til ordet "ufornuftig" til at betegne ting, der ikke direkte gavner uddannelse, karriere eller kompetencer, hvilket jeg tror, var det Dronningen mente, så har hun fuldstændig ret. Vi skal have det godt med at gøre ting, der er gode for os selv og ikke er knyttet til, hvad vi tror andre forventer af os. Olav Hesseldahl, der holdt foredrag onsdag på Auguku, ville nok have sagt, at vi skal være bedre til at have det godt med at gøre ting, som ikke er direkte knyttede til ønsket om at øge vores evner som konkurrencestatssoldater. For at kunne gøre det skal man finde en følelse indeni af at være god nok. Det er en følelse af, at du ikke behøver at præstere yderligere for at være god nok.

Men vi er en generation af mennesker, der ikke er gode nok. Det er i hvert fald det omverdenen fortæller os. Et godt eksempel er, at du kan knokle dig til et karaktergennemsnit på 12 og stadig søge videregående uddannelser, hvor et 12-tal ikke slår til. Du er altså ikke god nok. Er du så heldig at komme ind på en uddannelse, så har du også bare at gennemføre til tiden. Du skal bestå til tiden, du skal vælge rigtigt første gang, og du skal kende din retning fra starten. Gør du ikke det, så har du fejlet og er ikke god nok. Har du heller ikke et job den dag, du får uddannelsesbeviset i hånden, så kan jeg selv skrive under på, at der er sat en masse st rukturer i verden til at få dig til at føle, at du ikke gør det godt nok. Du er ikke god nok, før du har et job. Ender du i job, stopper det desværre oftest heller ikke. Man kan altid gøre det bedre. Man er konstant på vej til at nå noget andet. Opnå nye mål, tilegne sig de rigtige kompetencer eller få den næste stilling på prestigestigen. Du er altså ikke god nok, der hvor du er, og du er i en konstant bevægelse mod at blive noget andet.

"Vi er her, fordi vi netop ikke skal nå noget bestemt, men kan undersøge potentialet i noget, omkring noget og i os selv lige nu og her.

Når vi er på Testrup, er vi ikke på vej et andet sted hen. Vi er lige her i nuet, og vi nyder det. Vi søger ikke til Testrup for at dygtiggøre os eller for at tage et skridt videre imod vores ambitioner. Vi er her, fordi vi netop ikke skal nå noget bestemt, men kan undersøge potentialet i noget, omkring noget og i os selv lige nu og her. Vi er her, fordi vi for en gangs skyld kan hvile i den, vi er, og ikke er på vej videre med den vi er, og det vi gør; og det er at føle sig god nok. Og det er derfor. Det er derfor, vi mødes på den måde, vi gør; det er derfor vi melder os ind i elevforeningen, og det er derfor, at vi holder fast i højskolen og har Elevforeningen for Testrup Højskole.

Jeg hører nogle gange, at unge med ondt i livet burde få recept på et højskoleophold. Jeg mener, at det er for sent, hvis unge skal slå sig på omverdenens insisteren på, at de ikke er gode nok, inden man gør noget ved det. Det er kun få institutioner i vores samfund ud over højskolen, der formår at møde folk med en lige så umiddelbar fortælling om, at de er gode nok som udgangspunkt. Jeg mener, at vores elevforening kan være med til at ruste os imod den verden, der ellers har så frygteligt travlt med at fortælle os, at vi ikke er gode nok.

Med det vil jeg sige tak for ordet.

På generalforsamlingen blev fem nye personer valgt ind i elevforeningens bestyrelse, som nu består af:

Thomas Kaufmanas - forperson
Eske Touborg Matthiesen - næstforperson
Andreas Gjerløv - sekretær
Dagmar Aller Jonasdottir - kasserer
Ida Selvejer Faaborg
Hans Kappel Skau
Andrea Ohrt
Asta Ingemann Jensen

Paradis på jord, illustration af Ida Søgren, F18

gylle

af Asta Staib Nielsen elev i F18

Den skærer i næsen og river i mit svælg, så jeg må snappe efter vejret. En dag i det tidlige forår var dunsten så kraftig, at vi måtte lukke alle vores vinduer for ikke at inficere den indendørs luft. Men da solen havde bagt på markerne tilpas længe, og man opdagede at kornet var begyndt at gro, blev man taknemmelig over gyllen og dens skabende kraft.

Testrup er for mig en gylletank, der stolt knejser mod himlen. Det højeste punkt i området, som for at understrege dens betydning for livets cyklus.

En vigtig debat

Om inklusion og tradition

af Ida Madsen elev i F18

Hvis det betyder meget for andre, men ikke så meget for dig, betyder det så ikke stadig noget?

Til elevmødet 2018 faldt debatten på, hvorvidt man i fremtiden skal kalde en formand for en forperson.

Denne debat opstod på baggrund af et forslag om en ændring af ordlyden i Testrup Højskoles Elevbestyrelses vedtægter. Under paragrafferne vedrørende bestyrelsernes sammensætning og arbejde optræder ordet "formand" som eneste betegnelse for personen i spidsen for bestyrelsen. Det var med ønsket om at skifte ordet ud med det mere inkluderende "forperson", at forslaget blev bragt på bane. Forslaget blev diskuteret længe og livligt på mødet.

Af argumenter for denne ændring var blandt andet et ønske om at udvaske titler, der hentyder, at nogle poster, såsom det at være formand, skulle være forbeholdt et bestemt køn.

Af argumenter imod denne ændring var, at det er ligegyldigt og bøvlet; en kvinde kan jo principielt også kalde sig for formand, og blusser vi med denne ændring ikke bare kønsdebatten op og kæmper kampen det forkerte sted?
Det interessante er dog, at hvis ændringen var så ligegyldig, hvorfor stemte modstanderne så ikke bare ja og fik diskussionen overstået? Hvori opstod modstanden, der i virkeligheden

gjorde beslutningsprocessen meget længere end nødvendig?

Argumenterne imod ændringsforslaget hos, hvad syntes at være den ældre del af forsamlingen, fokuserede især på, at det altid har heddet "formand", og lad os nu ikke være så pernitne. Kønsdebatten har været et hedt emne i de seneste år, men skal den "mode" nu også indtage Testrup Højskoles debatrum og besværliggøre samt diktere vores måde at tale på? For en ændring på "papiret" vil jo også forventes at blive afspejlet i virkeligheden.

Argumenterne for ændringsforslaget, fremført af især unge ildtalerere, syntes at have fokus på, at måden hvorpå vi taler om køn ER vigtig, og ved at ændre formandstitlen åbnes der op for, at alle, inklusiv transkønnede, kan stille op til posten som forperson uden at skulle tage stilling til, om de er formand eller -kvinde.

Et ømt emne

For mig at se handlede debatten langt fra kun om en ændring af et ord. Den handlede også om den symbolske værdi i at tage debatten op samt ændre fortidens rammer og skabe en ny start. Engang VAR det kun mændene, der tog de større beslutninger; hvorfor skal vi konstant mindes om det? Ændringer i sproget tager tid at vænne sig til, men om ikke længe vil det sikkert føles normalt.
Derfor var det også en stor glæde for mig, da resultatet - imod min forventning, da det syntes at være de, der talte imod forslaget, der talte længst – blev et STORT flertal for ændringen.

Jeg følte, vi havde vundet en kamp, den første af slagsen, jeg har deltaget i. At have en direkte stemme i et valg, der har betydning for måden, vi taler om tingene, fra dags dato, var en for mig betydelig oplevelse. Hvad jeg til at starte med tænkte, var et ligegyldigt ordskifte, blev en symbolsk kamp mellem traditioner og vaner, følelserne og det principielle.

Tænk før du taler

Dog kan man diskutere, om det i virkeligheden snarere var en kamp om at overbevise de uenige. For flertallet var jo stort. Vi er mange om at have en mening, og at tale sin sag uden at lytte på andre kan gøre processen nærmest ulidelig. Det blev da også utrolig varmt i den tætpakkede sal under debatten, og maverne rumlede efter maden, der stod klar på bordene. Måske processen ved ændringsforslag skal revurderes, for man kan frygte, at det aldrig vil være muligt at undgå, at folk taler i deres følelsers vold. Ukonkret, uden noget egentlig vigtigt argument at tilføje. Og vil folk så blive ved med at komme til møderne, tvangsindlagt til andres taleret? Det er en fantastisk proces, men den er også skrøbelig.

Forperson fra nu af

Men lad os fejre, at vi i dag kan kalde hvem end, der får posten, for en forperson! Det er da stort og flot at have et flertal herom, og hvor det vidner om, hvor langt vi er kommet i kønsligestillingen i dag på Testrup Højskole – et lille stykke af Danmark.

HISTO-RIEN OM ET BILLEDE

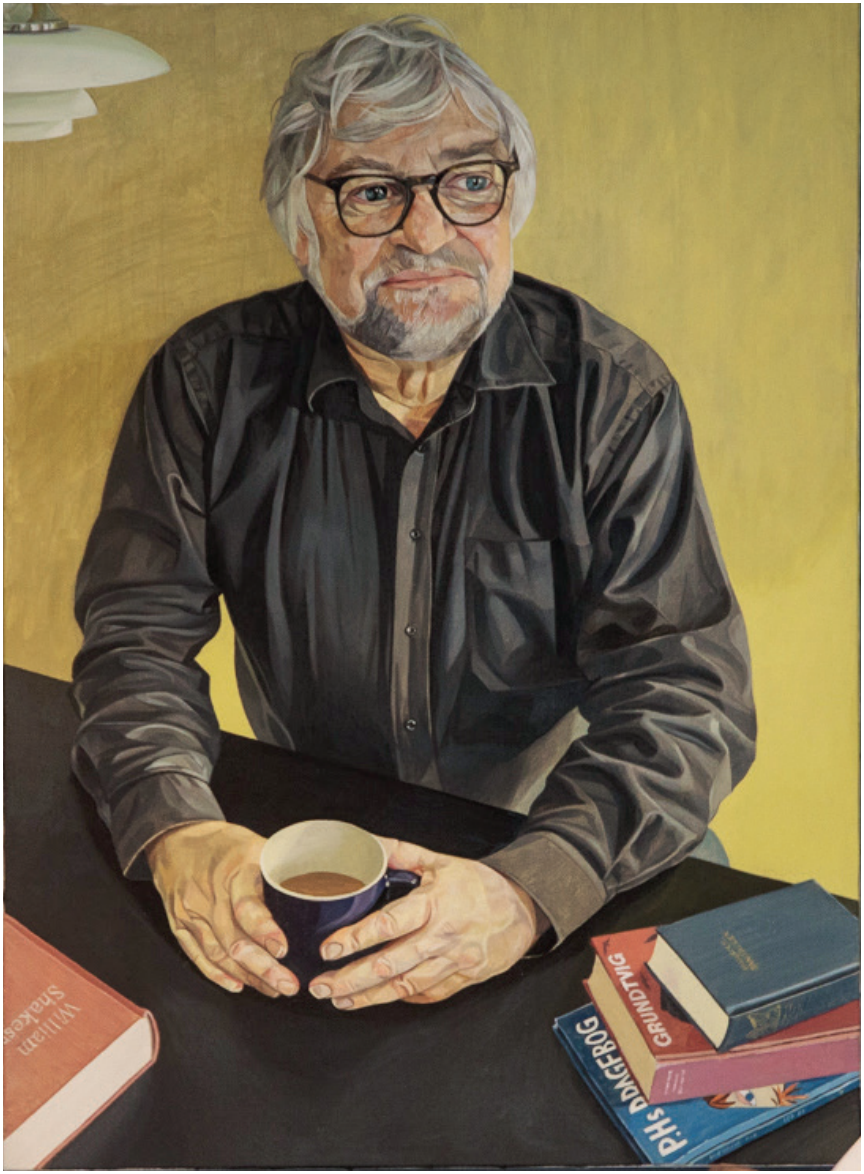
William
Shakes
GRUNDTVIG
PH:s DAGFERDIG

af Jørgen Carlsen

For en del år siden havde vi på Testrup besøg af den prominente tyske socialpsykolog og ungdomsforsker Thomas Ziehe, som var professor ved universitetet i Hannover. Han har gæstet Testrup flere gange, hvor han har holdt foredrag på engelsk om sit syn på det moderne ungdomsliv. Han er personlig ven af mig, og Muser og jeg har besøgt ham og hans svenskfødte kone, Ingrid, i deres hus i Hannover. Vi har altid haft det fornøjeligt sammen. Han er meget humoristisk anlagt og har en tilbøjelighed til at komme med drillende kommentarer. Ved en bestemt lejlighed pegede han på de forskellige portrætter i foredragssalen og spurgte: "Og hvad så med dig, Jürgen? Skal du ikke også op at hænge her i salen?" På det tidspunkt havde jeg måske været forstander i 10 år. Jeg var godt i gang med at lave højskole og havde forrygende travlt, som forstandere altid har det. Det sidste, jeg havde i tankerne, var mit eftermæle her på stedet. Jeg slog spørgsmålet hen og sagde, at det vist blev alt for dyrt med et maleri, hvortil han svarede: "Ach, vielleicht ein Color-photo?"

Det var som sagt langt tilbage i tiden. Men Thomas Ziehes bemærkning randt mig i hu, da afslutningen på min tid som forstander nærmede sig. Jeg er højskolens bestyrelse dybt taknemmelig for, at de valgte den generøse løsning. Ved min fratræden i 2017 blev det bestemt, at der skulle afsættes et større pengebeløb til et malet portræt af mig. Hvem kunstneren skulle være, kunne vi så finde ud af sammen. Men jeg havde allerede et oplagt bud, fortalte jeg Nanna Rørdam Knudsen, vores kære formand/-kvinde/-person for Testrup Højskoles bestyrelse. Mit bud var den engelske kunstmaler James Hague. Og det var Nanna og resten af bestyrelsen med på. Og James Hague sagde uden tøven ja til at påtage sig opgaven.

James Hague, hvem er det? Hvis man googler navnet, vil man hurtigt finde ud af, at han er et varmt navn i moderne britisk portrætkunst. Han har modtaget stor anerkendelse for sin kunst. Han blev født i 1970 og gik på forskellige kunstskoler. Hans gennembrud var i 1998, da han modtog en fornem pris for et portræt af den kendte engelske skuespiller Michael Caine. Det maleri er blevet en del af den faste udstilling i National Portrait Gallery, London. Og siden er det gået slag i slag med officielle anerkendelser af hans kunstneriske virke. Derfor lyder det unægtelig overraskende, at et af James Hagues malerier skulle ende på en højskole i landsbyen Testrup. Men forklaringen er ganske enkel: Historien skabes af fodgængere, der møder hinanden i øjenhøjde. Og historien i øjenhøjde ser nogenlunde sådan ud: For år tilbage blev James kæreste med en dansk pige ved navn Mette. Det resulterede i et fælles barn, Stanley, som nu bor sammen med Mette på Nørrebro. Forholdet blev afløst af et venskab, som gør, at James jævnligt er på besøg hos familien på Nørrebro. En af Mettes veninder er vores yngste datter Gunhild, som også har lært James at kende. Under sine tilbagevendende ophold på Nørrebro har han haft gang i staffeliet og malet en række i vennekredsen, heriblandt Gunhild. Flere af billederne har vundet priser og med god grund. James Hague er en ypperlig portrætmaler. For det første kan han sit håndværk som billedkunstner; han er en ekvilibristisk tekniker. For det andet bærer hans portrætter umiskendeligt præg af hans kunstneriske temperament. Hans portrætter er ikke fotorealistiske, men snarere en psykologisk udforskning af karaktertræk ved den pågældende person. De fortæller en historie. Samtidig er billederne så originalt udformet, at han ikke behøver signere dem, hvad han da heller ikke gør. Billedet udgør i sig selv hans kunstneriske signatur.

Jørgen Carlsen
Tidligere forstander på Testrup Højskole og mag.art i idéhistorie

Jeg har selv flere gange mødt James og fortalt om mit arbejde som forstander. Jeg fortalte også, at vi på Testrup Højskole blandt andet har en kunstlinje. Det resulterede i, at han blev ugens kunstner på skolen for nogle år siden. Her sad han og malede et close-up-billede af en hånd, som kan ses på hans hjemmeside. Så James Hague har faktisk en direkte forbindelse til Testrup Højskole.

Mit portræt blev malet i februar måned 2018. James troppede op i vores lejlighed på Sortedam Dosseringen en tidlig formiddag med staffeli, papir og tegnekul. Her lavede han forskellige skitser af mig i forskellige positurer. Han bad mig sidde stille, hvad der åbenbart faldt mig svært, og på et vist tidspunkt sagde han til Muser, at jeg kunne lære noget af Michael Caine. Han kunne nemlig sidde i timevis med et uforandret *stoneface*. Vi talte en del sammen om kunst og politik – ikke mindst Brexit, som James ikke var tilhænger af. I baggrunden kørte en cd med Keith Jarrett. Og så drak vi en masse kaffe undervejs. Han var også meget opmærksom på lysindfaldet i lejligheden og placerede mig, så jeg fik lyset ind fra venstre, dvs. fra højre for ham. Han fandt ud af, at det optimale tidsrum at arbejde i var mellem kl. 10.00 og 14.00. Her viste februarsolen sig fra sin bedste side. Vi fandt også ud af den ideelle komposition. Jeg sidder ved spisestuebordet med en af skærmene fra PH-lampen "Bombardement" på min højre side. Foran på bordet ligger 4 bøger, som siger noget om mine husguder i min tid som forstander på Testrup: Højskolesangbogen, Grundtvigs *Nordens Mytologi*, 2.-udgaven, PH's dragebog og et bind af Shakespeares samlede skuespil i Niels Brunses oversættelse. Efter flere dage med skitser tog James en række fotos og trak sig tilbage til sit arbejdsværelse i en sidegade til Nørrebrogade. Efter yderligere et par uger meddelte James, at billedet nu var tørt, og at jeg kunne afhente det på familiens adresse. Selv var han på det tidspunkt rejst tilbage til England. Billedet blev så fragtet til Testrup og forsynet med en passende ramme. Afsløringen fandt sted ved en lille højtidelighed i begyndelsen af august. James og hans ekskæreste Mette var inviteret, men desværre forhindret på grund af en udlandsrejse.

Nu hænger jeg så som det seneste led i anegalleriet i foredragssalen. Jeg er i godt selskab med Jens Nørregaard, Christoffer Bågø, Maren Grosen og Ingrid Kaae. De har i al den tid, jeg har været på Testrup, været tavse medvidere til alt det, der er foregået i foredragssalen. Jeg har tit forsøgt mig som tankelæser, når jeg stod og betragtede de gamle portrætter. Hvad sker der bag facaden og de tænksomme blikke? Tænk hvis portrætterne var levende og kunne følge med i alt det, der foregik omkring dem? Gad vide, hvilke tanker de mon så ville gøre sig om det liv, der nu leves på højskolen? Det liv, som nu bæres videre af højskolens nuværende elever og ansatte. Ville de nikke anerkendende eller rynke på næsen? Er det stadigvæk ordentlig højskole, der foregår her på stedet? Er det stadigvæk livsoplysning, det drejer sig om? Er der et åndeligt klima, hvor livet får lov til at blomstre i og imellem de personer, der befinder sig på stedet?

Jeg håber og tror, de vil tænke: dette her er ikke så ringe endda! Her er stadig ånd over stedet! Jeg kan ganske vist ikke bevise, at det gælder dem alle. Men jeg kender til gengæld noget til både den første og den sidste blandt mine portrætterede forgængere.

Jens Nørregaard, grundlæggeren af Testrup Højskole i 1866, var et udpræget musisk menneske, pianist, korsanger, balletdanser, litteraturforsker og meget mere. Han ville sikkert være begejstret for skolens musiske profil, morgensamlingerne, foredragene og højskolesangen. Og hvad angår de smukke unge mennesker, der nu befolker skolen, så

ville de ikke blive mødt med et gammelmandsmismod over de moderne tider. Han var sig bevidst, at livet hele tiden udvikles og sætter nye skud. "*Liv uden bevægelse kan være godt nok – for gulerødder og kålhoveder*", som Grundtvig sagde. Det gælder både synet på menneske og på højskole. Jens Nørregaards gravsten på Mårslet Kirkegård bærer to vers fra Grundtvigs digt "Udrundne er de gamle dage", hvis grundtema netop er, at man ikke nostalgisk skal blive hængende i fortiden. Det sjove er så, at der alligevel er meget i højskolelivet, der ikke er særligt nyt. F.eks. ligger måltiderne på stort set samme tidspunkter som for 150 år siden. Men fremskridt er der trods alt sket på det område. Maden er helt klart blevet bedre – meget bedre!

Og så til Ingrid Kaae, som var forstanderinde i tidsrummet 1947-67, medens Testrup Højskole endnu var sygeplejehøjskole. Hende lærte Muser og jeg at kende, da vi ankom til skolen i 1986. Ingrid var vores nabo i fem år, inden hun kom på plejehjem. Hun boede i huset ved siden af forstanderboligen. Det hus, som nu bebos af Christian Dorph og hans familie. Hun havde indtil året før sin død i 1992 sin daglige gang på skolen, hvor hun deltog i middagsmåltidet. Hun satte sig bevidst ikke ved lærerbordet, men nede blandt eleverne for at tale med dem. Det var tydeligt, at der var gensidig sympati mellem hende og eleverne. De syntes, det var spændende at være sammen med en livsklog gammel dame på 90 år, og hun syntes omvendt, det var sjovt at stifte bekendtskab med moderne ungdom. Selv havde hun ingen børn. Hun var frøken hele livet og var vel nærmest gift med skolen. Da hun ikke længere havde kræfter til at bruge sit sommerhus på Mols, solgte hun det og skænkede hele købesummen til Testrup Højskoles Elevforening. Dermed var grundkapitalen lagt til det, der blev kendt som Testrup Højskoles Elevforenings Fond. Inden sin død nåede hun at forestå afsløringen af lindetræet i skolegården i forbindelse med skolens 125 års jubilæum i 1991. Det træ står stærkt og godt og smukt og er et vidunderligt symbol på skolens trivsel. Det afløser et gammelt lindetræ, der blev fældet 25 år tidligere ved 100 års jubilæet. Lindetræet er i den nordiske mytologi viet til kærlighedsgudinden Freja. Det er kærlighedens træ, og det er karakteristisk nok hjerteformet – ovenikøbet i dobbelt forstand. Selve kronen danner en hjerteform, og det enkelte blad er også hjerteformet. Mere overdådigt kan det ikke være. Det træ er simpelthen fyldt med kærlighed.

Og så er der mig selv, sagde hunden. Nu hænger jeg også som en af de tavse medvidere i foredragssalen. Og jeg kan godt røbe, hvad jeg tænker. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg er overmåde glad for at være en levende del af Testrups historie. Jeg kommer forbi engang imellem, og hver gang, jeg er på stedet, møder jeg en smittende begejstring og et vidunderligt livsoverskud – både hos elever og ansatte. Jeg har haft min gang på temmelig mange af landets højskoler. Jeg kan bevidne, at der bliver arbejdet dygtigt og engageret mange steder – og stor respekt for det. Men Testrup-ånden er i en klasse for sig. Det vil jeg tillade mig at påstå. Måske vil nogen indvende, at jeg er forudindtaget. Og det kan og vil jeg bestemt heller ikke benægte. Men forkærlighed er jo også en form for kærlighed. Og kærlighed kan vel aldrig være bandlyst i Grundtvigs fædreland. Han siger det jo selv: "*Hvad der end går op og ned, / dansk er immer kærlighed!*" (HS 91).

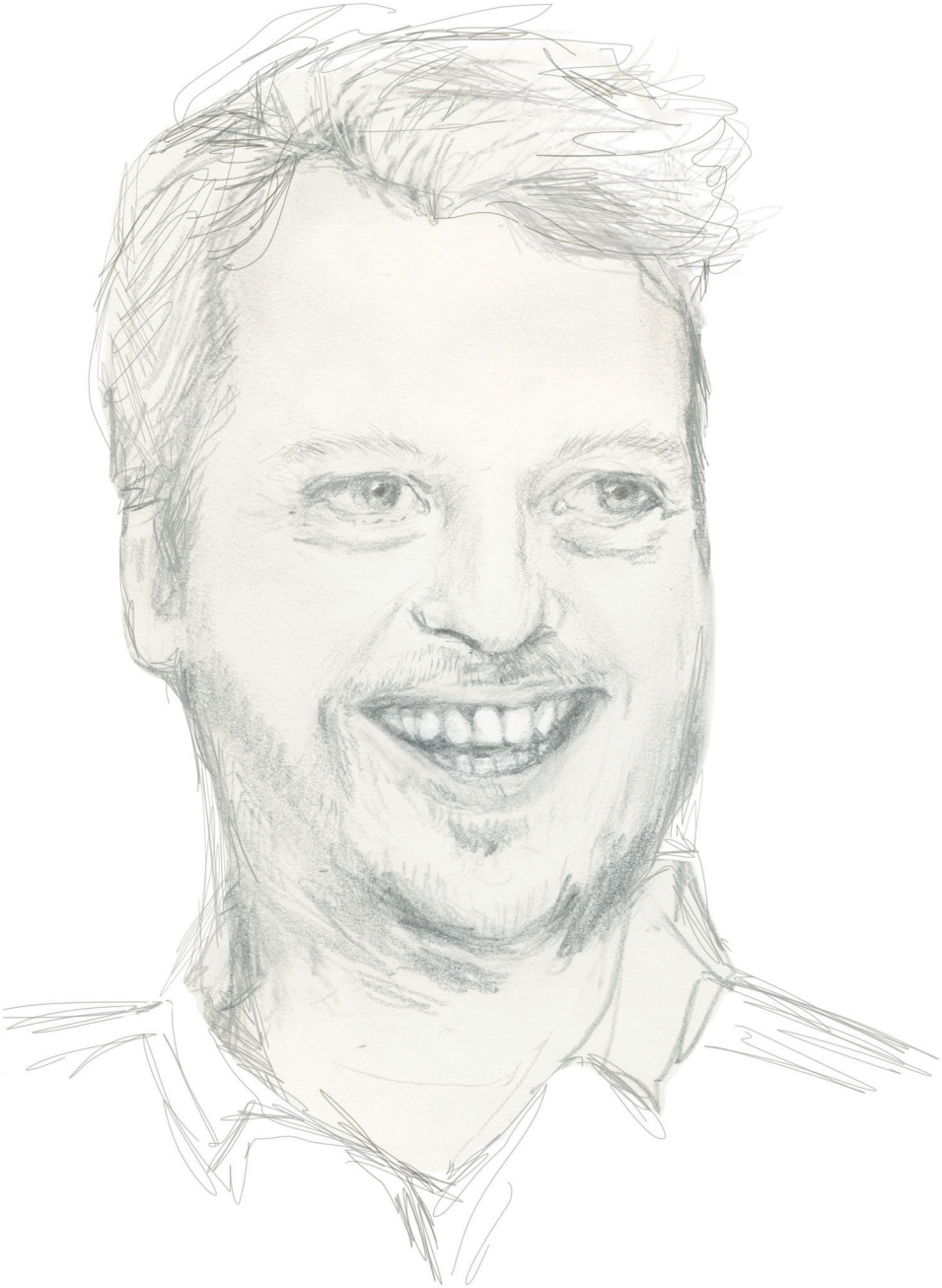

Jeg lægger ikke så meget i titlen – men jeg lægger meget i opgaven

Simon Axø skiftede sidste år sit job som viceforstander ud med forstanderposten. Nu er Simons første år som forstander gået. Men hvordan er det at være forstander? Hvilke ambitioner har Simon for Testrup Højskole i fremtiden? Og er der noget ved jobbet som forstander, der har overrasket ham?

af Anna Riisgaard Nielsen

Hvilke forventninger havde du til posten som forstander?
Jeg havde en forventning om, at jeg skulle have mange kasketter på; jeg er både personaleleder, medieperson, har samtaler med elever, der har det svært, og samtidig skal jeg tænke strategisk og økonomisk. Og så havde jeg selvfølgelig en forventning om, at der blev rigeligt at se til – og begge dele har holdt stik.

Er der noget ved forstanderjobbet, der har overrasket dig?
Jeg er blevet opmærksom på, at folk vægter titler højere, end man tror. Jeg lægger ikke så meget i titlen – men jeg lægger rigtigt meget i opgaven. Men ja, der er masser af ting, der har overrasket mig; jeg er for eksempel blevet opmærksom på, hvor mange detaljer man skal styre i et byggeri. Det har ikke overrasket mig, men forstandertilværelsen er virkelig en tilværelse. Man er altid forstander – også når man har fri.

Anna Riisgaard Nielsen
PR- og Kommunikationsmedarbejder på Testrup Højskole og cand.public. i analytisk journalistik

"Dannelses-opgaven består jo så netop i, at man kan se udover sin egen næse-tip og se en glæde ved den horisont, vi er rundede af."

Du har undervist på skolen i otte år. Er der noget du savner ved at undervise?
Jeg savner at have en tættere kontakt til eleverne. Jeg er ikke længere weekendlærer og husgruppelærer. Derfor er jeg sjældent dén, det er mest oplagt at tale med for eleverne. Dog er jeg rigtigt glad for, at eleverne alligevel bruger mig så meget, som de gør. Det må betyde, at de føler sig trygge ved mig, hvilket, jeg synes, er vigtigt på en højskole. Måske føler eleverne sig trygge, fordi jeg er så synlig, som jeg er. Jeg er her rigtigt meget – også når der ikke er andre lærere. Dog savner jeg at være i daglig kontakt med mit fagområde som idéhistoriker. Det håber jeg, at jeg kan dyrke mere på sigt.

Hvad er den største forskel på jobbet som højskolelærer og jobbet som forstander?
Den største forskel er, at jeg sidder med de endelige beslutninger – både på godt og på ondt. Det er dét, der er spændende, men også en udfordring. Det at have ansvar for helheden og ikke længere en enkelt linje.

Hvilke ambitioner havde du for skolen, inden du blev forstander?
Det er jo ikke noget nyt, at der er tænkt på forandring og opgradering af Testrup Højskole. Jeg havde glædet mig helt vildt meget til at kunne få lov til at sætte kursen for de ting, der skal ske i forhold til bygninger, udvikling af fag og skolen generelt – sætte kursen for hvordan vi er tro mod højskolens koncept og værdier på en tidssvarende måde. Samtidig er jeg meget bevidst om at prioritere at være synlig over for både personale og elever.

Hvordan vil du udmønte disse ambitioner?
Det er blandt andet vigtigt for mig, at både det sociale rum og det faglige rum får samlet sine energier – som det for eksempel ses på de nye elevboliger, der kommer til at ligge sammen med de andre huse. Samtidig vil vi gerne have moderniseret Vesterhus og give bedre facili-

teter til kunst- og teaterlinjen, så den faglige energi samles i gården. På sigt skal vi også have en kultursal, der kan rumme 400 til 500 mennesker, en fællesstue til eleverne samt en ekstra etage på husene i haven, sådan at alle værelser får eget bad og toilet.

Hvad er det bedste ved at være forstander?
Det allerbedste ved at være forstander på netop Testrup Højskole er de mange gode medarbejdere og elever, der inspirerer mig helt vildt i forhold til, hvad jeg gerne vil med skolen. Vi vil noget med de elever, der går her – og det kan jo kun lade sig gøre, fordi eleverne, lærerne og medarbejderne i det hele taget trækker i samme retning. Vi er enige om, at vi har et vigtigt projekt. Vi vil gå forrest i dannelsesprojektet. Problemet er ikke, at unge mennesker ikke får en uddannelse, job og familie. Problemet for mig at se er, hvis de ikke får andet end dét. Hvis de ikke har andet end det faglige ben at stå på, så bliver de rystet omkuld. Det er en af de ting, højskolen tilbyder; en mulighed, man ikke først skal gøre sig fortjent til. Der er mange arenaer i dag, som man først skal kvalificere sig til. Som individer er vi allerede kvalificerede til at leve – det er vi allerede i gang med. Dannelsesopgaven består jo så netop i, at man kan se udover sin egen næsetip og se en glæde ved den horisont, vi er rundede af.

Hvad er så det værste ved at være forstander?
Det er svært at sige, hvad det værste er, når man selv har valgt det, og når man synes, at det, man laver, er så betydningsfuldt. Men kalendertætheden afmonterer selvfølgelig noget af spontaniteten i ens sociale liv. Som forstander og far til snart to er afstanden mellem en god fadøl med gode venner blevet større. Det værste er, at man nogle gange må give afkald på opmærksomhed fra dem, der er tæt på én.

Er der noget, du er særlig stolt over at have opnået som forstander?
Jeg er glad for at mærke, at der er en god stemning på stedet. Og at vi har fået sat skibe i søen med hensyn til de fysiske rammer på skolen. Jeg er også særligt glad for de arrangementer, hvor vi har åbnet os – hvor vi har haft en dialog med omverdenen. Jeg er rigtigt glad for, at vi havde et grundlovsarrangement med 600 mennesker, jeg er rigtigt glad for, at North-Lit-festivalen gik godt, jeg er glad for vores deltagelse i Aarhus Festuge, højskolesang for de mindste på Dokk1 og vores nye koncept "Opsang", hvor vi tager ind til Aarhus hver anden måned og inviterer én til at give en opsang. Og så er jeg selvfølgelig glad for, at vi har modtaget fem millioner fra Salling Fondene, så vi har endnu bedre forudsætninger for at renovere de fysiske rammer.

Hvis du skulle give dig selv et godt råd, inden du blev forstander, hvad skulle det så være?
Gør det så godt, du kan. Giv den hele armen!

GRUNDTVIG SOM · DEN SANDE POLITISKE LEDER · AF DANMARK

Maya Grossmann
Ph.D. i kulturstudier og elev i F18

Fig. 1

Niels Hansen Jacobsen: *Udkast til monument for N. F. S. Grundtvig*. 1912. 84x59x32 cm. Vejen Kunstmuseum. Monumentet skulle være to meter højt og udføres i granit.

Fig. 2

Niels Hansen Jacobsen: *Modersmålet.* 1903. 350x140x80 cm. Skibelund Krat.

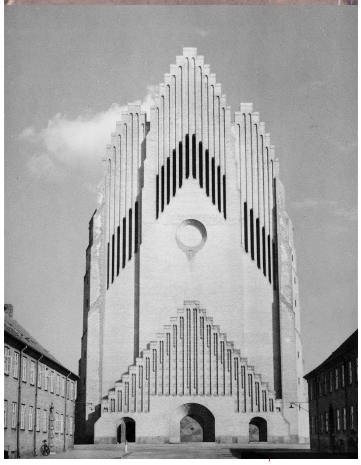

Fig. 3

Grundtvigskirken på Bispebjerg Bakke i København.

af Maya Grossmann

Grundtvigskirken på Bispebjerg Bakke i København er med sin størrelse og sit usædvanlige design en af de mest berømte kirker i hovedstaden (fig. 1). Der kan være op til 1800 mennesker til en gudstjeneste, og den er et sjældent eksempel på en ekspressionistisk kirke med elementer fra den neogotiske stil. Grundtvigskirken blev tegnet af bygmesteren Peder Vilhelm Jensen Klint (1853-1930) i 1913. Klint vandt en konkurrence, som blev udskrevet for at skabe et minde om N.F.S. Grundtvig (1783-1872). Klint har da også skabt et indtryksfuldt mindesmærke for Grundtvig. Den store kirke præger med sin specielle arkitektur bybilledet, ligesom Grundtvig formede den danske nationale identitet. Grundtvig er et ikon i Danmark, og hans navn er uløseligt forbundet med dansk politisk og kulturel historie. Men Grundtvigskirken viser ikke, hvordan Grundtvig fik sin store betydning for dansk identitet.

Blev noget glemt?
Grundtvigskirken var resultatet af en konkurrence. Og blandt de indsendte forslag til et monument findes én skitse, som kan oplyse om den proces, som gjorde Grundtvig til det nationale ikon, han er i dag. Undersøger vi denne idé til et kunstværk, får vi en noget anderledes version af historien, end den Grundtvigskirken fortæller. Billedhuggeren Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) indsendte et forslag, som *ikke* blev en del af vores arv. Værket blev aldrig udført og er aldeles glemt i dag. Dette kunstværk ophøjer Grundtvig som politiker, præst, digter og historiker (fig. 2). Udkastet er et fantastisk prisme, som lader os fornemme skabelsen af Grundtvigs særlige placering i dansk historie.

Niels Hansen Jacobsens *Udkast til monument for N.F.S. Grundtvig*
Hansen Jacobsen ville med sit værk skildre et højtideligt forhold mellem Grundtvig og den danske identitet. Værket skulle pege på den betydning, Grundtvig havde for dansk kultur

og politik. På dette tidspunkt var det næppe muligt at skelne mellem det kulturelle og det politiske, fordi den kulturelle arv blev brugt til opbygningen af en (efter 1864) ny nationalpolitisk identitet i Danmark. For Hansen Jacobsen kom Grundtvig til at tjene som en hersker over, hvad der måtte gælde som dansk. Billedhuggeren forklarede: „*Jeg har tænkt mig Grundtvig som den vidtskuende Høvding, der saa ind i Fremtiden [...]*“ Hansen Jacobsens mål blev følgelig at iscenesætte Grundtvig som en national høvding, der ville sikre Danmark en glorværdig fremtid.

Kunstneren prøver her at få indflydelse på politik og er selvfølgelig også påvirket af politik. I værket præsenteres Grundtvig på en trone, en arkitektonisk konstruktion, som ligner en pyramide. Et fremsynet blik og en højre hånd rejst mod panden (som om han skuer langt mod horisonten) styrker hans fremadrettede karakter. Fire naturligt udførte nøgne mænd støtter hver fod af den trinvist opbyggede pyramide. Mændene står på et trappeformet fundament. Nederst på pyramiden sidder to engle på hver sin side. Englene flankerer på denne måde Grundtvig, som sidder på toppen af det hele. Hans navn er, i lighed med det seende øje i kendte billeder af Treenigheden, monteret i et ottekantet emblem centreret på basen under hans trone. Symbolikken i tallet otte antyder uendelighed. Som den guddommelige allestedsnærværende Treenighed er også Grundtvig som person og gennem sine skrifter overalt i Danmark. Både i egen og i nationens levetid.

Desuden ligger der en åben bog i hans skød. På den måde kommer hans virke som forfatter i fokus. Grundtvig er gennem sine skrifter evigt knyttet til den danske historie. Hansen Jacobsen forsøgte at cementere sine hensigter med disse linjer, som han planlagde at tilføje på monumentets bagside:

Han arved Saxos Blik og Kingos Aand,
fra gamle Nord hans Øje saa mod Østen,
og Aander har han vakt med Kæmperøsten.

Saxo Grammaticus (1140-1220) er den vigtigste danske historiker i middelalderen. Han er den første, som samler Danmark i skriften og repræsenterer danskerne som et heroisk folk. Hans arbejde *Gesta Danorum* (1185), også kaldet *Historia Danica*, betragtes netop som det første danske historiske arbejde. Thomas Kingo (1634-1739) var digter og skrev patriotiske sange og kristne salmer, der betragtes som et højdepunkt i den danske digtning. Hansen Jacobsen forener de tre personer som del af en samlet national arv.

Hansen Jacobsen viser i dette kunstværk symbolsk de forskellige funktioner, som Grundtvig har for Danmark. Grundtvig er politiker og troner som en konge øverst. De nederste mænd, som bærer ham, symboliserer det samlede danske folk. Grundtvigs rolle som præst er også indbygget, idet kristendommen (symboliseret ved de to engle) støtter ham til hver side. Rollen som historiker, digter og forfatter (ud fra et historisk-poetisk verdensbillede) er udtrykt gennem den åbne bog. Tilføjelsen af den lyriske indskrift, som nævner Saxo

og Kingo, forstærker disse træk endnu mere. Hansen Jacobsen viser med sin kunst at "det nationale multitalent" Grundtvig var vigtig for opbyggelsen af en dansk identitet. Hansen Jacobsen omfavnede helt og aldeles den sammenhæng mellem kultur, politik og identitet, som Grundtvig selv yndede at fremhæve. Deltagelsen i konkurrencen om et mindesmærke for Grundtvig (og særligt den måde, han forestillede sig monumentet på) viser, at han satte stor pris på Grundtvigs lære. Et andet af Hansen Jacobsens værker, som blev realiseret, rummer samme fascination, om end den ikke skildrer Grundtvig selv.

Modersmålet

Det pyramideformede monument *Modersmålet* viser en ung kvinde i en lang kjole (fig. 3). Hun har langt hår, bærer en krone, og hendes kropsholdning er rank, mens hun kigger frem for sig. Hun er placeret præcist i den midterste akse af skulpturen, og hendes krop udviser, bortset fra det venstre vinklede ben, en klar symmetri. Den symmetriske justering af figuren fremhæves af beklædningen, som er næsten uden rynker og kun smykket med et lille bælte. Hendes arme er strakt ud i en v-form og hendes hænder er placeret på to mænd. Men disse to personer er kun genkendelige ud fra deres naturalistisk udførte hoveder. Deres kroppe består af en blokform som er smykket med blomstermønstre. Det drejer sig om digteren Edvard Lembcke (1815-1897) og historikeren Adolph Ditlev Jørgensen (1840-1897). Nedenfor på monumentet findes deres navne, livsdata og virke. Desuden kan man læse følgende ord i midten af fundamentet: „*Hun lægger os paa Læben hvert godt og kraftigt Ord*". Citatet er en linje fra Lembckes digt "Vort modersmål er dejligt" fra 1859. Teksten understreger det danske sprogs betydning. Hansen Jacobsen vælger en særligt meningsfuld passage fra digtet som indskrift for hans monument. Modersmålet er ikke kun positivt fremhævet, men også personificeret i dette vers. Den danske befolkning udgør et fællesskab med det lyriske jeg og er tiltalt med et "os". Citatet gør det helt klart, at det er det danske modersmål, som holder sine beskyttende hænder over to velkendte danskere, som symboliserer dansk historie og poesi. Landets poesi og historie opretholdes af modersmålet; de har et gensidigt forhold: poesi er i stand til at minde om historien og er påvirket af historien. Det er modersmålet, som sikrer historiens overlevering.

Grundtvig pegede selv på betydningen af det danske modersmål, og hans verdensbillede er da også træffende nok historisk-poetisk. Ifølge Grundtvig er det modersmålet, der udtrykker den danske nationale identitet. Han ønsker, at folket "*Har for Modersmaalet Øre, / Har for Fædrelandet Ild.*" Det understreges i digtet med den sigende titel "Folkelighed" fra 1848. Modersmålet bør forstås som et sværd i danskernes mund ligesom det sværd, der hører hjemme i hånden i forsvaret af Danmark mod Tyskland.

Monumentet *Modersmålet* står i Skibelund Krat i umiddelbar nærhed af Kongeåen og er orienteret mod syd mod det område, som var under tysk styre fra 1864 til 1920. *Modersmålet*

markerer grænsen og peger på det danske modersmåls betydning for bevarelsen af den danske historie, poesi og identitet. I sin omtale af *Modersmålet* i Folkebladet i 1903 kalder Thor Lange det da også for et "enhedstegn".

Med *Modersmålet* satte Hansen Jacobsen et mindesmærke for det danske modersmål. Han symboliserede dette abstrakte indhold på grundlag af en formel kontrast; kvinden og hovederne af de to mandlige personer udføres naturalistisk, hvilket står i kontrast til de abstrakte former, som repræsenterer de to mænds legemer. Hele skulpturen er designet med fokus på forsiden, som vender mod Kongeåen.

Hansen Jacobsen som grundtvigiansk kunstner

Hansen Jacobsens former udtrykker en bestemt forståelse af Grundtvig; det kunstneriske udtryk bruges til at krone ham. Med sin kunst skaber Hansen Jacobsen et billede af Grundtvig som en høvding, der præsiderer over det danske sprog, kultur, politik, religion og i sidste ende hele den danske identitet. Hansen Jacobsens kunst fungerer dermed som en dør ind til skabelsen af "den grundtvigske verden". Dermed viser Hansen Jacobsens værker en fascinerende del af den danske historie og kan gøre os opmærksomme på, hvordan Grundtvig blev til den, han er for os i dag. Den person, som er uundgåeligt forbundet med den danske identitet i alle sine forskellige facetter.

"Han arved Saxos Blik og Kingos Aand, fra gamle Nord hans Øje saa mod Østen, og Aander har han vakt med Kæmperøsten.

Find Forføreren
Mette Blomsterberg
Søren Kierkegaard
Erann DD
Thomas Borgen
Bill Clinton
Joan Ørting
DF-kampagneplakat
Adolf Hitler
Queen B
Køkken-Nina
Barney Stinson

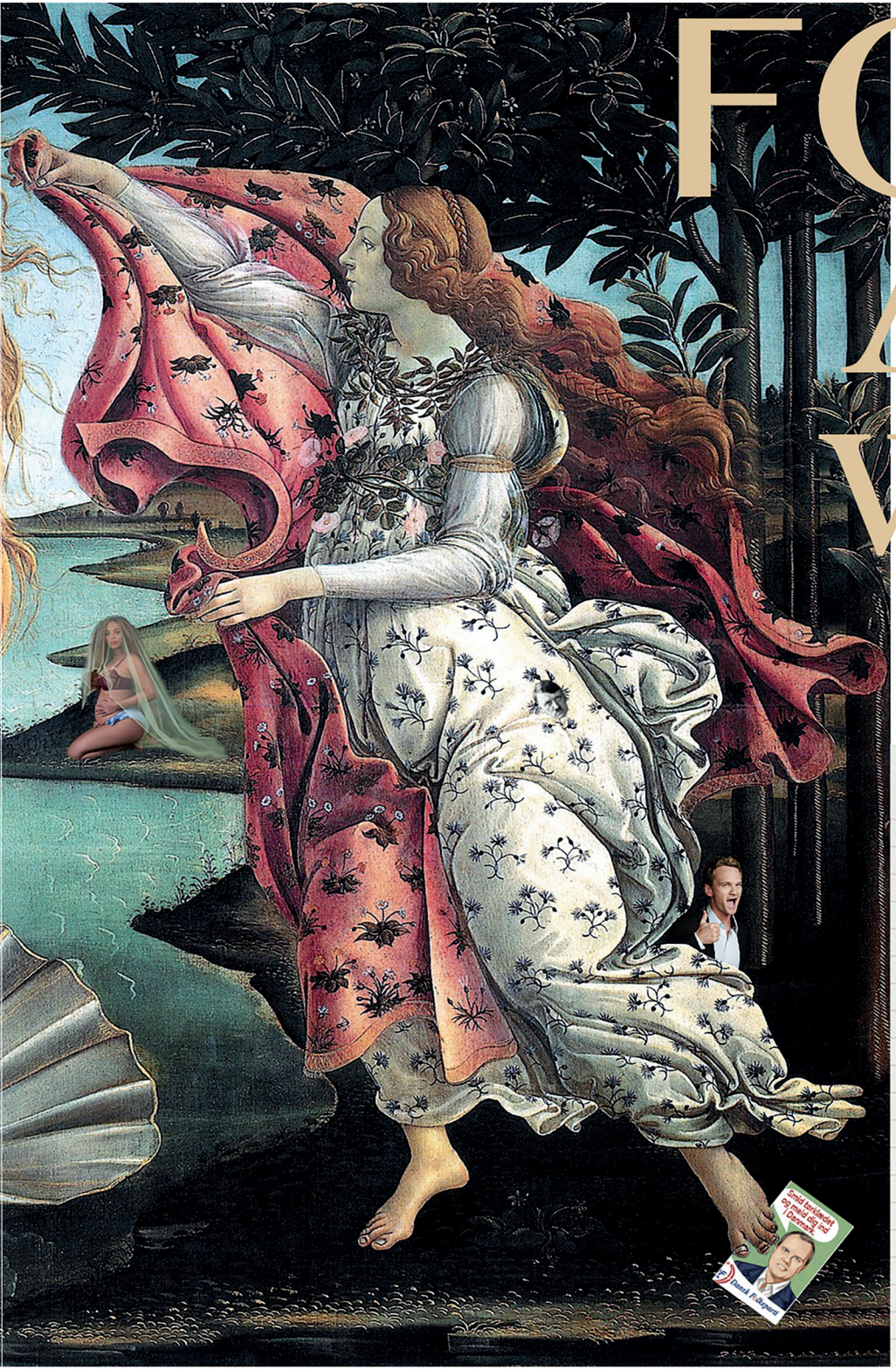

FOR ÅRS weekend

5.- 7. April 2019

Kiære dagbog,

Foraaret er dog den skjønneste Tid at forelske sig i. Foraaret er forhaanden; Alt springer ud, ogsaa de unge Piger og drenge . Kaaberne blive lagte tilside. Man faar helt lyst, til at reise til det sted, hvor raspen staar gulest: Testrup Høiskole.

Her kan man i aar - som aldrig før - blive forført. Aarets Tema er forførelse. Saa hvad end du vil overvære Foredrag om Populismen, male Nymfer eller spise forførende Hindbaarsnitter - saa er een ting sikkert: Du vil falde i det dybe og deilige, det fristende og farlige hul som er Testrup!

Saa kom, danske drenge og danske piger, for i år gienforenes vi på Testrup, naar forførelsen står i zenit.

S. Kierkegaard

AUGUKU

Tilbudsavisen er gyldig fra 27. juli - 4. august 2019

ALT PÅ SIDEN:

2000,- !!

Stjerneanis & Koriander

Håndbajer & hindbærsnitter

NB: Højst én høker pr. kunde, herefter merpris: 10,- pr/stk.

HØJSKOLESANG - 18. udgave!

BEGRÆNSET PARTI!!

sauna

KULTURCAFÉ (SE SÆRSKILT PROGRAM)

STRANDTUR! - kun på udvalgte dage

ELEVMØDET 2019!
2 - 4 august
Generalforsamling inkluderet!

LUR I HAVEN!

LIDT LUGT AF GRIS!

Kan ikke returneres eller ombyttes til kontanter

SÆRTILBUD!!

hils på...

forstanderfamilien!

- hver dag i gården fra kl 11-15!

Billetsalg den 21. maj 2019 kl 17

Bliv workshoplærer! Ansøg senest 4. maj!

- Læs mere på testrupelev.dk -

KURSER 2019

Korte kurser

Tag og læs! – Dystopia	**06.-12. januar**
Kampen om mennesket – et filosofisk seminar	**13.-19. januar**
Karen Blixen – skæbne og fortælling – et livsfilosofisk kursus	**23.-29. juni**
Kunsten at more sig (børn fra 7 år)	**30. juni-06. juli**
Musikkursus (børn fra 10 år)	**07.-13. juli**
Dans! (børn fra 16 år)	**14.-20. juli**
Tag og skriv!	**21.-27. juli**
Augustkursus	**27.-02. juli**

Lange kurser

Forårsskolen 2019 (21 uger)	**24. januar-19. juni**
Efterårsskolen 2019 (19 uger)	**08. august-18. december**

Årets gang
I stikord

November 2017	27.	Medarbejderseminar
	28.	Projektperioden begynder
December	1.	Julefrokost
	3.	Koncert: Welikewe
	5.	FT: Clement Kjersgaard
	8.	Kulturcafé
	9.	Koncert: Athletic Progression
	14.-17.	Visninger af projekter
	18.	Gåtur ved Moesgaard Strand
	19.	Afslutningsfest
	20.	Afrejse E17
Januar 2018	JANUARKURSER	
	5. - 11.	Tag og læs!
	12. - 18.	Filosofisk Seminar: Krisetider
	21.	**Ankomst F18**
	24.	FT: Nysgerrighedens dannelseskraft v. Simon Axø
	26.	FT: Nationen? v. Morten Grimstrup
	27.	Caféaften, 'Første gang'
	28.	Udflugt til ARoS
	29.	FT: Sangtime v. Thomas Zeuthen
	31.	Lynhistorier v. Elin Vestergaard
Februar	3.	Fest
	5.	FT: Trivselsudvalget
	7.	Koncert: Nulle, de Waal, Ljunggreen og Hemmer
	9.	Kulturcafé
	11.	Fastelavn
	15.	FT: Studievalg Øst
	19.	FT: 'Hovedbestyrelsen' v. Gitte Schriver
	23.	Koncert med musiklinjen
	26. - 2.	Linjefagsuge
	27.	Quizaften
	28.	Forfatteraften med oplæsninger
Marts	4.	Ankomst senstartere
	5.	FT. v. Malthe
	8.	FT: valgfaget Køn, Krop og Kultur
	9.	Kulturcafé
	12.	FT: Trivselsudvalget
	14.	FT: Foredrag v. "Bonderøven", Frank Erichsen
	17.	Koncert: Badun
	21.	Auktion til fordel for Foreningen Grønlandske Børn
	23.	Åbent hus
	26.	FT: Katinka Klinge Albrechtsen om fotojournalistik
	27. - 28.	Ud-af-huset-ture
	29. - 2.	Påske
April	5.	FT: Studietursinfo
	8.	Koncert: Total Hip Replacement
	9.	FT: Trivselsudvalget
	12.	FT: Mette Rishøj om sin malerkunst
	13.	Kulturcafé
	16.	FT: Simon Axø om Grundvig
	18.	Fortælleaften
	19.	FT: Dream, discover, ride v. Elin Vestergaard
	20. - 22.	Forårsweekend
	23.	FT: Steen Larsen om sin maler- og fotokunst
	24.	FT: Sangaften v. Simon Axø om Grundtvig
	26.	FT: Niels Pugholm om sin videokunst
	28.	Kulturcafé
Maj	2.	Koncert: Danish Youth Jazz Orchestra
	3.	FT: Studietur
	4. - 10.	Studietur til Berlin
	14.	FT: Dostojevskij v. Johannes Eske Andersen
	17.	FT: Maya Grossmann om Niels Hansen Jacobsen
	18.	'Polterabend'
	19.	'Bryllupsfest'
	23.	FT: Lea Korsgaard om mediernes rolle
	24.	'Festen', animationsforestilling
	26.	Forældre-vennedag

	28. - 13.	Projektperioden
	30.	Åben sangaften v. Simon Axø og Thomas Zeuthen
Juni	5.	Grundlovsarrangement
	8.	Kulturcafé
	10.	Præsentationer v. teaterlinjen
	11.	Koncert v. musiklinjen, 'Koncertbilleder'
	12.	Fernisering på Aarhus rådhus v. kunstlinjen
	13.	Udflugt til Moesgaard Strand
		Oplæsninger v. skrivelinjen
	14.	Præsentationer v. filosofilinjen
		Sangtime
	15.	Afslutningsfest
	16.	Afrejse F18
	SOMMERKURSER	
	20. - 24.	Litteraturfestivalen NorthLit
	25. - 30.	Dannelsens fremtid
Juli	1. - 7.	Musikkursus
	8. - 14.	Kunsten at more sig
	15. - 21.	Dansekursus
	22. - 28.	Tag og skriv!
	28. - 3.	Augustkursus
August	3. - 5.	Gensynsweekend
	8.	Portrætafsløring, Jørgen Carlsen
	9.	**Ankomst E18**
	15.	FT: Optakt til dans v. Gitte Krogsbæk Schriver
	16.	FT: Sangtime v. Thomas Zeuthen
	18.	Fest
	20.	FT: Simon Axø om nysgerrighed
	22.	FT: Anders Damgaard om rav
	23.	FT: Helle Sikjær om Christian Lollike og det politiske teater
	27.	FT: Sangtime v. Anne-Grethe Severinsen
	28.	Teaterudflugt: 'Revolution' af Lollike
	29.	FT: Forfatteraften med oplæsninger
	30.	FT: Demokratiets udfordringer v. Malthe
	31.	Kulturcafé
September	3.	FT: Simon om Grundtvig, vol. 1
	5.	FT. v. Gitte Krogsbæk Schriver
	6.	FT: Simon Axø om Grundtvig, vol 2
	7.	Linjefagsvisninger i Kuplen, Århus festuge
	10. - 14.	Linjefagsuge
	13.	Ankomst senstartere
	14.	Fernisering v. kunstlinjen
	15.	Personaleudflugt
	17.	FT: Turneringer v. sportsudvalget
	18. - 19.	Ud-i-naturen
	20.	FT: Trivselsudvalget
	24.	FT: Steen Larsen om sin kunst
	26.	FT: Lea Korsgaard om mediernes rolle og udvikling
	27.	FT: Sabar performance lecture v. Morten Grimstrup
	28. - 30.	Efterårselevmøde
Oktober	1.	FT: Oplæsninger v. skrivelinjen
	2.	Husgruppeaften
	4.	Auktion til fordel for Trampolinhuset
	6.	Kulturcafé
	8.	FT: Studietursforberedelse
	10.	Ambient koncert v. tidligere elever
	11.	FT: Studietursforberedelse
	12. - 18.	Studietur til Berlin
	22.	FT: Trivselsudvalget
	24.	FT: Kristian Leth, 'Håb - et forsvar for fremtiden'
	25.	FT: Morten Grimstrup, 'Lyt'
	29.	FT: Niels Pugholm om sin kunst
	31.	FT: Koncert med Katinka
	30.	Besøg af nigeriansk dramatiker
	31.	FT: Katinka

Bestyrelser

Årsskriftsredaktionen

Korrektør	Anna Aznar Jensen, E17
Illustrator	Anna Wittenkamp Rich, E15
Grafiker	Björk Mo van Dijk, E17
Korrektør	Ida Oldmark Østman, E16
Grafiker	Malthe Molbech Sabri, E17
Grafiker	Nikolaj Stilling E15
Grafiker	Nina Rågård, F17

aarsskrift@testrupelev.dk

Skolekredsen

Formand	Margrethe Bogner
Kasserer	Agnete Salomonsen
	Keld Schmidt-Møller
	Margrethe Poulsen
	Lars-Erik Larsen
Suppleant	Kåre Christiansen
Suppleant	Jørgen Brandt Andersen

Skolens bestyrelse

Formand	Nanna Rørdam Knudsen, E96
	Torben Vinter, F10
	Magrethe Bogner
	Eske Rauer Frank, F96
	Keld Schmidt-Møller
	Kåre Christiansen
	Henning Kærsgaard

Elevforeningens bestyrelse

Forperson	Thomas Kaufmanas
Næstforperson	Eske Touborg Matthiesen
Kasserer	Dagmar Aller Jonasdottir
Sekretær	Andreas Gjerløv
	Ida Selvejer Faaborg
	Hans Kappel Skau
	Andrea Ohrt
	Asta Ingemann Jensen
Lærerrepræsentant	Thomas Zeuthen

bestymail@testrupelev.dk

Forårsholdet 2018

Agnes Cordelia Riparbelli Joensen
Aila Stine Thorup Jensen
Alexander Blankholm
Amalie Hestbæk Jakobsen
Anders Haagerup
Andrea Dyrberg Bonderup
Andreas Riget Bagge
Anna Andrea Bak Jensen
Anna Kirk Deichmann
Anna Konnerup
Anna Skov
Anna Zol Nielsen
Anne Kirstine Topp
Annleena Backhaus
Anton Brandt Frandsen
Asbjørn Lynge
Asger Juul-Larsen
Asmus Mølgaard Hoyer
Asta Staib-Jensen
Astrid Helene Nielsen
Astrid Lyk-Jensen
August Gammon Macholm
August Schorling Hemmingsen
August Theodor Petersen
Benedicte Schorling Hemmingsen
Björk Sigga Asp Böye
Caroline Damkjær Jacobsen
Caroline Holsteen Jessen
Christian Buono Kolborg
Christoffer Gadeberg
Clara Neegaard
Claudia Segura Vesterager
Dagmar Solgaard Grønning
Emilie Ellehauge
Emilie Esmann Andersen
Emily Christiansen
Emma Nørregaard Hedeager
Emma Søe Naldal
Frederik Bjørn Blauenfeldt
Frederik Holst Sørensen
Frederik Sand Madsen
Frederikke Renée Rødbro
Freja Jeppesen
Gustav Mikkelmann Aaen
Hannah Katharina Hjorth
Henriette Gottenborg Clausen
Iben Ulvbjerg Jørgensen
Ida Katrine Brus
Ida Lohmann Ahlbom
Ida Maria Østergaard Madsen
Ida Marie Lindemark Lervad
Ida Olsen
Ida Signe Koefoed Nielsen
Ida Søegren
Irmelin Vang Sønderhousen
Isabell Kristina Larsen-Thomsen
Isabella Rovsing Riordan
Jakob Rosenkrands Uldall
Jens Jakob Veit
Jesper Hoelge-Hazelton
Joakim Gammelgaard Pedersen
Jonas Jersin Lyhne
Jonas Villadsen
Jonatan Gade Holm
Jonathan Danielsen
Jonathan Vitting Nielsen
Josephine Møller Jensen
Julie Garm Pedersen
Julie Schønning
Karen Møller Jensen
Karla Marie Jokumsen Nielsen
Kasper Bøttger
Kasper Walther Sørensen
Kathrine Plaugborg Andersen
Katrine Tangø
Kirsten Thorgaard
Kirstine Mikkelsen
Klara Helgstrand
Konrad Storm Hybel
Konstantin Kornilov
Kristoffer Beck Brønnum
Lasse Have Yde
Laura Maigaard Randløv
Laura Marie Hagen Fur
Lea Schæfer Hansen
Maaike Irene Bay Andersen
Mads Birk Petersen
Mads Henrik Lund
Magnus Lund Nielsen
Mai Rossau Noer
Malte Tranekjær Engelsen
Maria Lykke Møller
Martha Louise Hargaard
Mathilde Bundgaard Thomsen
Mathilde Eilschou Holm
Mathilde Gallov Rasmussen
Matias Hornum
Maya Grossmann
Mie Bloch Jensen
Natasja Ramlov Garne
Nathascha Domagala
Noah Bastian Busk
Nynne Gjersøe
Nynne Koefoed Wagner
Olivia Haustedt Zangger
Oskar Hyttel Reddersen
Rasmus Gunder Eriksen
Rasmus Kvistgaard Boelsmand
Rasmus Thomsen
Regine Skotte Ryttov
Sara Marie Vestergaard Høst
Sarah Schelde Hansen
Sasha Gabrielle De Oliveira
Sebastian Børsting
Shion Fujikawa
Signe Littlewood
Sofie Herdorf Krøyer
Sofie Pennestri
Søren Østergaard Surlykke
Tor Blaabjerg Sørensen
Ulrik Tarp Merrildgaard
Valgerdur María Torsteinsdóttir
Viktor Lundsgaard Andersen
William Andreas Ransfort

Efterårsholdet 2018

Asta Broe Borch
Asta Iris Rohde
Asta Løgstrup
Astrid Bølling-Ladegaard
Birgitte Artagnan Sørensen
Bjørg Schmidt Pedersen
Caroline Emborg
Caroline Norup Lindblad
Cecilia Capion Nielsen
Cecilie Buchholdt Rathjen
Cecilie Kornum
Charlotte Amalie Joensen
Christian Egsgaard Thomsen
Daniella Hansen
David Stybor
Didde Marie Larsen-Kaasgaard
Emil Thye
Emilie Hertz Iversen
Emma Nis-Hansen
Filip Grønning Andersen
Flora Scofano
Frederik Fjord Jæger
Frederik Keller Pedersen
Frederik Schultz
Frederikke Bech
Frida Marie Hellerøe Damsgaard
Gustav Hougaard Bay Jensen
Gwenael Azambourg
Helena Sanchez-Davidsen
Iben Monroy
Iben Munch Thomsen
Ida Dalberg Rasmussen
Ida Hjorth Winther
Ida Pfeiffer
Ida Skov
Iris Gutt
Isabelle Stubsgaard Lecuelle
Jacob Nagstrup
Jacob Tang Maunsbach
Jakob Rosgaard Klemmensen
Janus Lauritsen
Jean-Baptiste Naudin-Matet
Jens Bjørn Troelsen
Jens Ole Vibild
Johanne Wedel Madsen
Johannes Nymann Madsen
Jonathan Overvad Ploug
Josefine Halkjær
Juliane Præstholm Kjeldgaard
Julie Røjkjær Pedersen
Kasper Jepsen
Katrine Hansen
Laura Jones
Laura Ellinor Rask
Lisa Kappe
Liv Højgaard Christensen
Liv Kousholt
Lucca Ingemann Chortsen
Lykke Dalsgaard Andersen
Lærke Marie Heden
Mads Emil Steen
Magdalena Folkesson
Magnus Juhl
Malthe Johannes Vinther
Marie Møller Dissing
Marie Rørbæk
Marie Strøyer Glarborg
Martina Nielsen
Matilde Just Sterup
Mia Dalsgaard Olesen
Mia Thaves Andersen
Michelle Kornstad
Nathalie Osted Andersen
Niels Martin Folmersen
Nikolas Alexander Balslev Cotton
Nils Holm
Nina Kampmann
Noah Bøjsen
Oskar Saltoft Andersen
Peder Mynster
Pernille Bang Rasmussen
Pernille Hahn Hauberg
Peter Toft Veng
Pil Kaadt
Rasmus Gollin
Samanda Viktoria Vestersager
Selma Dagdeviren
Shannon Lærke Smith
Signe Zykowski Tvilling
Sofie Agerbo
Sofie Hjarnø Petersen
Sofie Hoppe Søe
Solvej Maria Heise Jakobsen
Solvej Wilbrandt Kjær
Thomas Birthin Schmidt
Tine Maria Kristiansen
Uffe Dalgas
Ulla Thorborg Monrad
Zaina Miranda Brunse Parly
Zuzana Hadasová

IDA L. AHLBOM HOBRO
CECILIE G. ANDERSEN ÅRHUS
EMILIE E. ANDERSEN FREDERIKSBERG
KATHRINE P. ANDERSEN ODENSE
MAAIKE J. B. ANDERSEN HELLOO
VIKTOR ANDERSEN RY
ANNLEENA BÆKHAUS FREIBURG
ANDREAS B. BAGGE KØBENHAVN
ANNA ANDREA BAK JENSEN GENTOFTE
ALEXANDER BLANKHOLM LYNGBY
FREDERIK B. BLAUENFELDT KØBENHAVN
RASMUS BOELSMAND KARLSLUNDE
ANDREA BONDERUP ÅRHUS
IDA KATRINE BRUS KØBENHAVN
KRISTOFFER B. BRØNNUM ØSTERBRO
NOAH BASTIAN BUSK KØBENHAVN
SEBASTIAN BORSTING BIRKERØD
KASPER BØTTGER ÅRHUS
BJÖRK SIGGA Á. BÖYE NÆSTVED
EMILY CHRISTIANSEN KØBENHAVN
HENRIETTE C. CLAUSEN HAVREDAL
JONATHAN DANIELSEN FREDERIKSBERG
SASHA G. DE OLIVEIRA KØBENHAVN
ANNA K. DEICHMANN ÅRHUS
NATHASCHA DOMAGALA KØBENHAVN
EMILIE ELLEHAUGE KØBENHAVN
MALTE ENGELSEN KØBENHAVN
RASMUS ERIKSEN FREDERIKSBERG
ANTON FRANDSEN KØBENHAVN
SHION FUJIKAWA OSAKA
LAURA FUR GRENÅ
CHRISTOFFER GADEBERG SEJS
NATASJA RAMLOV GARNE IKAST
NYNNE GJERSØE ESPERGÆRDE
MAYA GROSSMANN FRANKFURT
DAGMAR S. GRØNNING ODENSE
PERNILLE ABD-EL DAYEM
MADS ESLUND
JOHANNA MALENE GEIGER
MORTEN GRIMSTRUP
THORBJØRN KROGSHEDE
STEEN LARSEN
FRANK B. LASSEN
HANNE MATTHIESEN
LARS KOUE MOGENSEN
SIMON AXØ
INGRID NYMO
GITTE K. SCHRIVER
ANNE-GRETHE SEVERINSEN
HELLE SIKJÆR
ELIN VESTERGAARD
THOMAS ZEUTHEN
HELLE EHLERS
ANNA R. NIELSEN
GITTE WIND
LEA SCHÆFER HANSEN FARUM
KARIN ANDERSEN
DORTHE JELLING
JESPER JELLING
TORBEN RIIS MEYER
NINA LIND BALSLEV
NYNNE K. UTOFT
TESTRUP HØJSKOLE
FORÅR 2018
SIMON V. ØSTERGAARD
THOMAS B. LILLERIS
GRY ANITA ANDREASEN
ANETTE RAVN JENSEN
HENRIK B. RAVNSBORG
IDA FONSLET
SARAH S. HANSEN BORKOP
MARTHA LOUISE HARGAARD SKYUM
EMMA N. HEDEAGER HORSENS
KLARA HELGSTRAND FREDERIKSBERG
AUGUST HEMMINGSEN SVENDBORG
BENEDICTE HEMMINGSEN SVENDBORG
HANNAH K. HJORTH KØBENHAVN
JONATAN G. HOLM RINGKØBING
MATHILDE E. HOLM KØBENHAVN
MATIAS S. K. HORNUM ÅRHUS
ASMUS M. HOYER VIBORG
KONRAD STORM HYBEL ÅRHUS
JESPER HØLGE-HAZELTON KØBENHAVN
ANDERS HAAGERUP RY
CAROLINE JACOBSEN ODENSE
AMALIE H. JAKOBSEN VANLØSE
AILA STINE T. JENSEN ÅLBORG
JOSEPHINE M. JENSEN HERNING
KAREN MØLLER JENSEN ODENSE
MIE B. JENSEN ÅLBORG
FREJA JEPPESEN HADERSLEV
CAROLINE H. JESSEN ÅRHUS
AGNES C. RIPARBELLI CHARLOTTENLUND
REBECCA G. JOHANNESEN KØBENHAVN
ASGER JUUL-LARSEN HJORTSHØJ
IBEN U. JØRGENSEN VEJLE
CHRISTIAN B. KOLBORG SILKEBORG
ANNA KONNERUP HØJBRING
KONSTANTIN KORNILOV SKT. PETERSBORG
SOFIE MERDORE KRØYER KØBENHAVN
ISABELL LARSEN-THOMSEN ORDHOVED
IDA MARIE L. LERVAD HOVEDGÅRD
LASSE B. T. LINDGAARD HELLERUP
SIGNE LITTLEWOOD FAKE
ANNE MARIE LORENTZEN VIRUM
MADS HENRIK LUND FREDERIKSBERG
JONAS JERSIN LYHNE ULFBORG
ASTRID B. LYK-JENSEN KØBENHAVN
ASBJØRN LYNGE CHARLOTTENLUND
AUGUST MACHOLM KØBENHAVN
FREDERIK S. MADSEN ÅRHUS
IDA MARIA G. MADSEN VIDEBÆK
ULRIK MERRILDGAARD KØBENHAVN
KIRSTINE MIKKELSEN ÅRHUS
MARIA LYKKE MØLLER RY
EMMA SØE NALDAL SKØRPING
CLARA NEEGAARD OSLO
ANNA Z. NIELSEN ROSKILDE
ASTRID HELENE NIELSEN KØBENHAVN
IDA S. KOEFOED NIELSEN ROSKILDE
JONATHAN NIELSEN VANLØSE
KARLA MARIE J. NIELSEN KØBENHAVN
MAGNUS L. NIELSEN ALKEN
MAI ROSSAU NOER STRUER
IDA OLSEN HØJER
JOAKIM PEDERSEN RINGKØBING
JULIE G. PEDERSEN AALBORG
SOPHIA S. PEDERSEN KOLDING
SOFIE PENNESTRI VIBORG
AUGUST T. PETERSEN KØBENHAVN
MADS BIRK PETERSEN MIDDELFART
LAURA RANDLØV SILKEBORG
WILLIAM RANSFORT KØBENHAVN
MATHILDE G. RASMUSSEN BIRKERØD
OSKAR H. REDDERSEN ÅRHUS
ISABELLA RIORDAN SOLBJERG
REGINE S. RYTTOV MIDDELFART
FREDERIKKE R. RØDBRO ALBERTSLUND
JULIE SCHØNNING GREVE
ANNA BYRIEL SKOV AGERBÆK
ASTA STAIB-JENSEN KØBENHAVN
SØREN G. SURLYKKE ODENSE
IDA MARIA DUELUND SØGREN HASLEV
IRMELIN SØNDERHOUSEN BIRKERØD
FREDERIK H. SØRENSEN VANLØSE
KASPER W. SØRENSEN ÅRHUS
TOR B. SØRENSEN KØBENHAVN
KATRINE TANGØ RISSKOV
MATHILDE B. THOMSEN TUEN
RASMUS THOMSEN SILKEBORG
KIRSTEN THORGAARD RISSKOV
ANNE TOPP HADSTEN
JAKOB ULDALL ÅRHUS
JENS JAKOB VEIT FREDERIKSBERG
CLAUDIA SEGURA HOLBÆK
JONAS F. VILLADSEN GRENÅ
NYNNE WAGNER ÅRHUS
LASSE HAVE VDE VORGOD-BARDE
VALGERDUR MARIA ÞORSTEINSDÓTTIR GRINDAVÍK
OLIVIA H. ZANGGER HILLERØD
GUSTAV AAEN ÅRHUS

HER KOMMER E18'S MEDALJONBILLEDE

Medarbejdere

Anette Ravn Jensen	Køkken	kokken@testrup.dk
Anna Riisgaard Nielsen	PR og kommunikation	anna@testrup.dk
Anne-Grethe Severinsen	Lærer	ag@testrup.dk
Christian Dorph	Lærer	christian.dorph@testrup.dk
Dorthe Jelling	Oldfrue	dorthe.jelling@testrup.dk
Elin Vestergaard	Lærer	elin.vestergaard@testrup.dk
Frank Beck Lassen	Lærer	frank.beck.lassen@testrup.dk
Gitte Krogsbæk Schriver	Lærer	gitte.schriver@testrup.dk
Gitte Wind	Sekretær	testrup@testrup.dk
Gry Anita Andreasen	Køkken	kokken@testrup.dk
Hanne Matthiesen	Lærer	hanne.matthiesen@testrup.dk
Helle Ehlers	Forretningsfører	helle@testrup.dk
Helle Sikjær	Lærer	hellesikjaer@testrup.dk
Henrik B. Ravnsborg	Køkken	kokken@testrup.dk
Ingrid Nymo	Lærer	ingrid.nymo@testrup.dk
Jesper Jelling	Pedel	pedel@testrup.dk
Jette Sinding Rasmussen	Bibliotekar	testrup@testrup.dk
Karen Pallisgaard	Bibliotekar	testrup@testrup.dk
Karin Andersen	Oldfrue	karin.andersen@testrup.dk
Kirsten Iversen	Bibliotekar	testrup@testrup.dk
Lars Koue Mogensen	Lærer	lkm@testrup.dk
Luciano Simmini	Køkken	kokken@testrup.dk
Malte Bang	Lærer	malte.bang@testrup.dk
Mathias Stoltz Nielsen	Lærer	mathias.stoltz.nielsen@testrup.dk
Morten Grimstrup	Lærer	morten.grimstrup@testrup.dk
Morten Rath Pedersen	Lærer	morten.rath@testrup.dk
Nikolaj Voldum Ahlburg	Lærer	nikolaj.voldum.ahlburg@testrup.dk
Nina Lind Balslev	Køkken	nina@testrup.dk
Nynne Kjærulff Utoft	Køkken	kokken@testrup.dk
Simon Axø	Forstander	axo@testrup.dk
Simon Verner Østergaard	Køkken	kokken@testrup.dk
Steen Larsen	Lærer	steen.larsen@testrup.dk
Thomas Bærentsen Lilleris	Køkken	kokken@testrup.dk
Thomas Zeuthen	Lærer	tz@testrup.dk
Thorbjørn Krogshede	Lærer	thorbjorn.krogshede@testrup.dk
Torben Riis Meyer	Pedel	pedel@testrup.dk

TESTRUP HØJSKOLES ÅRSSKRIFT 2018 ER UDGIVET AF TESTRUP HØJSKOLES ELEVFORENING

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR Simon Axø REDAKTION Nikolaj Stilling, Anna Wittenkamp Rich, Björk Mo van Dijk, Anna Aznar Jensen, Nina Rågård, Ida Oldmark Østman og Malthe Molbech Sabri
KORREKTUR Anna Aznar Jensen og Ida Oldmark Østman FOTO Lars Koue Mogensen
GRAFIK Nikolaj Stilling, Björk Mo van Dijk, Nina Rågård og Malthe Molbech Sabri
ILLUSTRATIONER Anna Wittenkamp Rich FORSIDE Malthe Molbech Sabri og Nina Rågård
TRYK UniTryk under PR Offset Aps, Fredericia